

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

- 1 QUIETATIO differt à contractu transactionis, quomodo, in conf. 176. nu. 49. 661
- 1 Quietationes an fiat per se principaliter, an uero uicissitudinarie, & in consequentia, ac accessorie ad corroboracionem alterius contractus principaliter gesti, differt, & quomodo, in conf. 176 nu. 51. 662
- 2 Quietatio restricta ad iura presentia non extenditur ad futura, in conf. cxxx. nu. 8. 588
- 1 Quietationis, & liberationis promissionis dotis prius factæ potius, quàm confessionis instrumentum dicitur, quâdo maritus sponte fuit cõfessus, & cõfessus se habuisse, & recepisse centum in dorem, & nomine dotis, pro quibus rogauit chartâ liberationis uxori suæ, & omnibus aliis, qui aliquid pro dicta dote promississent, in conf. 47. nu. 15. 164
- 3 In quietatione generali per quæ uerba, & quando possit dici fideicommissio renuntiatum, in conf. lvi. nu. 13. & 36. 190. & 193
- Reliqua de hoc uideas in uerb. fideicommissum.
- 1 QUILETET est nomen distributum omnibus in solidum actum attri buens, in conf. cxlii. nu. 15. 301
- 2 QV, s, uel qui relatiuum ad quæ præcedentia referri possit, in conf. lxi. nu. 14. 272
- 2 Et quâdo ad præcedentia stet augmentatiue, & non restrictiue, ibid. nu. 15. 272
- 2 Quis dicitur relatiuum totius substantiæ, in conf. 78. nu. 5. 314
- 2 QVOTIESCUNQUE, & quâdocumque uide supra in uerb. quâdocumque.
- 2 QVOTVSQVE, hæc dictio quid importet, in conf. cli. nu. 23. usque ad nu. 35. & 35. 663
- 2 Ea facit conditionem resolutionis, quâdo, in cõf. 29. n. 2. & 20. 129. & 131
- 2 Et adiecta legato, seu dispositioni seruitutis personalis, qualis est usufructus, ipso iure extinguit, & resoluit, si conditio defecerit, uel impleta non fuerit, ibid. nu. 3. 129

R

- 3 **R**APINA, & furtum committitur rem uiolenter, & palam auferendo, & sic per uim ablatiuam, & spoliatiuam, sed non per uim compulsiuam minis, & iusto metu mortis, uel cruciatus, qui etiam in uirum constantem cadet, illatam, in conf. cxv. nu. 10. 552
- 3 Rapina furtum in se continet, sed non e contra, ibid.
- 3 Rapinam, & furtum non committit, qui per uim compulsiuam, metum, & minas iustas etiam mortis inferendo pecuniam, aut rem aliquam ab aliquo mediante aliquo contractu consequitur, in conf. cxv. nu. 2. & 10. 551. & 552
- Et ad quid hic ciuilitur, & criminaliter teneatur, ibid. nu. 3.
- 3 RAPTOR mulieris, sequito matrimonio, nō est puniendus, præsertim si rapta de cõsensu patris matrimonii cõtrahat, in cõf. 178. nu. 5. 512
- 3 Raptori de iure canonico licitum est cum muliere rapta matrimonium contrahere in conf. 178. nu. 4. ead.
- 3 Raptoris receptor etiam de iure communi mitius, quam principalis delinquens est puniendus, in conf. 178. nu. 3. 512
- 3 RAPTVS aliarum mulierum, quam uirginum, & deo dicatarum nō cõprehenditur in raptorem. C. de episc. & clerici, in conf. 165. nu. 2. ead.
- RASURA instrumenti, uideas in uerb. instrumentum.
- 1 RATIFICARE quando, & quomodo possim id, quod non est nomine meo gestum, & quando secus, in conf. cxlii. nu. 24. 768
- 1 Ratificare quomodo locans cū pacto de retrouendendo dicatur contra ctum illi, ut non possit amplius contrauenire, in conf. clii. n. 14. 582
- 3 Ratificare nomine pupilli, seu illi ratificanti auctorizare tutor non potest in eo, quod ab ipso tutore gestum esset, in conf. 75. nu. 26. 246
- 3 Ratificare aliter facit delictum, siue homicidium factum quomodo quis dici possit, in conf. 175. nu. 7. 45. & 46. 499. & 504
- 3 Ratificans delictum minus punitur, quam mandans, seu faciens, in cõf. 175. nu. 50. 504
- 3 Ratificari quid potest expressè, & tacitè, in conf. cxlii. nu. 21. 584
- 2 Ratificari non potest id, quod est nullum præsertim ex defectu iurisdic tionis in conf. 175. nu. 8. 756
- 2 Ratificari, & confirmari non posse id, quod nullum est, quomodo proce dat, in conf. 171. nu. 7. & 24. 735. cum seq.
- Videas etiam in uerb. nullum, & in uerb. confirmare.
- 3 Ratificari non potest laudum factum ab arbitro extra contenta in com promisso, in conf. 30. nu. 16. & 20. 103
- 3 Ratificari nō censetur officium procuratoris ex diuturna taciturnitate, in conf. clii. nu. 6. 313
- 3 Ratificari dicitur officium procuratoris per appellationem, ibid. n. 10. 313
- 3 Ratum haberi delictum quâdo, & quomodo possit, in conf. 175. nu. 46. ead.
- 3 Ratificari non dicuntur omnia, quæ placent, in conf. 175. nu. 51. 504
- 2 Ratificans, seu confirmans maioris debet esse potestatis, & auctoritatis, quam primus faciens, in conf. 171. nu. 25. 756
- 3 RATIFICATIO habet sua extrema necessaria, in cõf. 175. nu. 25. 404
- 3 Ratificatio, & beneplacitus differunt, ibid. nu. 51.
- 1 Ratificatio qualibet requirit extrema, & tempora habilia, in conf. 164. nu. 4. 613
- 1 In ratificatione eadē solemnitas requiritur, quæ in ipso actu, in consilio 174. nu. 6. 518
- 1 Ratificatio actus quando eadē formam, & solemnitatem expostulat, quæ in ipso actu requiritur, in conf. 176. nu. 61. 661
- Et quando non retrahatur, sed tempus ipsius actus attendatur, & quâ do ab ipso actu differat, ibid.
- 1 Ratificatio contractus inducit per receptionem census, in cõf. 187. n. 3. 697
- 3 Ratificatio quid operetur, in con. 47. nu. 31. 155
- 1 Ratificatio quando ad tempus actus celebrati non retrahatur, in conf. 46. nu. 9. 157

- 1 Ratificationem fieri quo tempore sufficiat, quando certum tempore est appositum, in conf. 60. nu. 24. 157
- 1 Ratificatio quædam esse dicitur consensus confirmatorius ex potestate interveniens, in conf. 122. nu. 8. 157
- 1 Ratificatio quando fieri possit & retrahatur, & quando non, in conf. clii. nu. 6. 613
- 3 Ratificatio ualiditatis actus, & ratificatio noui iuris acquisitionis, quâ do, & quomodo fieri possint debeant, in conf. xlii. nu. 9. 157
- 3 Ratificatio tendens ad præiudicium ratificantis potest quandoque retri ri etiâ post tempus, infra quod actus celebrari debeat, in cõf. 51. nu. 15. 157
- 2 Ratificatio quando fieri debeat ad hoc, ut extipulatione, & contra nōstro mandato acquiratur, in conf. 61. nu. 16. 157
- 1 Ratificatio, & acceptatio a titio, pro quo abente quis employatus ab ecclesia acquisiuit, facta post mortem stipulatoris titio non potest, in conf. 108. nu. 10. 157
- 1 Ratificatio requiritur ad hoc, ut abfenti mediâte notario, uel p̄uatore re acquiratur, in conf. 4. nu. 34. 35. 36. 37. & 38. 157
- 1 Ratificatio abfentis, pro quo notarius ut publica persona acceptat stipulatus fuit, quando fieri debeat, in conf. 4. nu. 34. 157
- 1 Sine ratificatione nullum ius acquiritur abfentibus, quando quis nomine abfente mandato pacificatur, & conuenit, in conf. 184. nu. 5. 157
- 3 Ratificatio stipulationis notarii nomine abfentis facit quandoque quomodo fieri debeat, ut abfenti ius acquiratur, in conf. cxvii. nu. 18. 157
- 3 Ratificatio abfentis requiritur ad hoc, ut illi acquiratur admodum tractu, & stipulatione alterius etiam notarii, qui etiam nomen abfentis contrahit, in conf. 199. nu. 3. pag. 564. & in conf. 202. nu. 370. & in conf. 205. nu. 14. 157
- Etiâ si iuramentum, & p̄ena interuenissent, ibid. nu. 4.
- 3 Ratificatio fieri debet re integra, in cõf. cci. nu. 28. p. 570. & in cõf. nu. 19. pag. 584. & in conf. cxi. nu. 14. 157
- 1 Idem in filio, & ecclesia, cuius nomine quis stipulatur esset, in cõf. nu. 15. 16. 17. & 20. 157
- 3 Ratificatio re integra facta requiritur ad hoc, ut alteri acquiritur pacto, & stipulatione sibi ab alio facta, in conf. 183. nu. 10. 157
- 3 Ratificatio fieri debet re integra, & ante, quam alteri sit ius acquiritur, in conf. 47. nu. 29. 157
- 2 Ratificatio retrahitur, re adhuc integra, & absq; præiudicio, in conf. 177. nu. 68. 157
- 3 Ratificatio descendentium requiritur, ut illi in pace pro eis tunc prehendantur, in conf. cxviii. nu. 12. 157
- Maximè si pacem factam ignorauerunt, ibid. nu. 13.
- 3 Ratificatio ex longitudine temporis præsumitur, in conf. clii. nu. 21. 157
- 3 Ratificatio eius quod non apparet, uel nullum est, nulla est, & quâ tificatio duo requirit, in conf. cxlii. nu. 30. 157
- 1 Ratificatio tacita non sufficit, quando expressa ex pacto contrahitur requiritur, in conf. 221. nu. 41. 157
- 2 Ratificatio siue expressa, siue tacita sufficit in consensu, quem ex tunc modum ratificationis interuenisse sufficit, in conf. xxi. nu. 21. 157
- 1 Ratificatio tacita minoris non conualidat actum, ut cum solentem requisita factus dici possit, in conf. 134. nu. 5. 157
- 1 Ratificatio lapsus facta ita confirmat, ut alias nullum, & transactum, ut illi contraueniri nequeat, in conf. clii. nu. 12. 157
- 3 Ratificatio duplex magis, quam simplex operatur, in conf. 184. nu. 5. 157
- 1 Ratificatio transactionis, & transactio differunt, in cõf. 176. nu. 14. 157
- 3 Ratificatio quando, & quomodo æquiparetur mandato, in conf. cli. nu. 46. 157
- 3 Ex ratificatione quando probetur mandat, & quando non, ibid.
- 3 Ratificatio delicti non inferit necessarium ex eo, quod quis peccatum iniquitibus deserit, aut miserit, in conf. 175. nu. 54. 157
- 3 Ex ratificatione in delictis quando, & quomodo quis teneatur, in conf. 175. nu. 45. & 46. 157
- Reliqua uideas in uerb. delictum.
- 3 Ratificatio confessionis imminis metu tormentorum facta quomodo ualide fiat, in conf. cxlvi. nu. 43. 157
- Reliqua uideas in uerb. confessio.
- Ratificatio baptismi, uideas in uerb. baptismus, & in uerb. baptizatus.
- Ratificatio minoris facti maioris, uideas in uerb. minor.
- Ratificatio legitimationis, uide in uerb. legitimationis.
- Ratificatio compromissi, uide in uerb. compromissum.
- Ratificatio sententiæ, uideas in uerb. sententia.
- Videas etiam infra in uerb. ratihabitio.
- 1 RATHABITIO, & consensus differunt, in conf. 73. nu. 1. 157
- 1 Rathabitio in contractu initium insiuit, & ei robur tribuit effectum obligando in conf. 73. nu. 2. 157
- 1 Rathabitio ut quid nostrum efficiatur, quid requiritur, in conf. nu. 10. 157
- 3 Et debet fieri a principio, & quamprimum quis scit, in cõf. cxi. nu. 10. 157
- 3 Rathabitio statim post scientiam requiritur ad hoc, ut negotium ratihabitio nostrum efficiatur, in conf. cxix. nu. 7. 157
- 1 Rathabitio re non integra, & in præiudicium iuris alteri iam acquiritur nunquam retrahitur, secus est in conditione, in conf. xlii. nu. 19. pag. 162. & in conf. 73. nu. 19. 157
- 1 Et ea ius tertii non tollit, in conf. 73. nu. 19. 157
- 1 Et quando etiam in præiudicium tertii fieri possit, ibid. nu. 21. 157
- 3 Rathabitio impeditur per actum modicum, qui ratihabitioem negat, in conf. cxix. nu. 6. 157
- 1 Rathabitioem æquiparari mandato, & retrahi quomodo intelligitur, in conf. 73. nu. 19. 157

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

in cons. 164. nu. 7.
 1. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 2. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 3. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 4. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 5. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 6. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 7. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 8. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 9. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 10. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 11. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 12. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 13. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 14. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 15. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 16. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 17. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 18. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 19. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 20. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 21. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 22. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 23. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 24. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 25. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 26. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 27. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 28. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 29. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 30. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 31. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 32. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 33. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 34. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 35. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 36. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 37. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 38. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 39. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 40. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 41. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 42. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 43. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 44. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 45. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 46. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 47. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 48. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 49. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 50. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 51. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 52. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 53. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 54. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 55. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 56. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 57. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 58. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 59. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 60. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 61. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 62. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 63. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 64. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 65. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 66. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 67. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 68. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 69. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 70. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 71. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 72. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 73. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 74. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 75. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 76. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 77. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 78. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 79. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 80. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 81. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 82. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 83. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 84. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 85. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 86. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 87. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 88. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 89. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 90. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 91. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 92. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 93. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 94. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 95. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 96. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 97. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 98. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 99. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.
 100. Rationem homicidij, & delicti eius nomine commissum qua pe-
 499. & 504.

613
 1. Rationem administrationis suae reddere, & reliqua omnia solvere tenen-
 tur infitiores siue ex mandato, siue ex contractu locationis negotia
 alterius exercentes, in cons. 193. nu. 23.
 2. Rationem edere nummulari, argentarii, eorumque heredes officio iu-
 dicis cogi possunt, in cons. 19. nu. 6.
 3. Rationum libris alicuius quando, & quomodo credatur, in cons. 43.
 num. 54.
 4. Rationem suae administrationis reddere tenetur administrans quomo-
 docunque bona aliena, quicquid is sit, in cons. 128. n. 1. 5. 6. & 7.
 5. Rationem administrationis suae papa etiam de gestis per eum reddere
 tenetur, saltem in alio seculo, ubi durius, & seuerius, quam alius iudi-
 catur, ibid. nu. 2. & 4.
 6. Rationem reddere tenetur procurator, negotiorum gestor, tutor, cura-
 tor, & socius, ibid. nu. 6.
 7. Idem in pro tutore, seu falso tutore, aut curatore, ibid. nu. 7.
 8. Rationem reddere si administrans, quicunque is sit, denegat, quo reme-
 dio contra illum agi possit, in cons. 128. nu. 9. 11. & 14.
 9. Contra illum defertur iuramentum in litem ad interesse, in cons. exci.
 num. 44.
 10. Rationem quis reddat, prout in mero facto solum, & non prout in dan-
 do consistit, ibid. nu. 37.
 11. Rationes redditae ut dicantur, quid requiruntur, ibid. nu. 38.
 12. Rationum redditio generalis inter socios qua actione petatur, in consi.
 exci. nu. 22.
 13. Ad rationum redditionem generalem finita societate competit actio
 pro socio, & eam intendendo societas finitur, ibid. nu. 23.
 14. Rationum redditio generalis quando durante officio, & administratio-
 ne peti possit, & quando non, in consi. exci. nu. 35.
 15. In rationis redditione per socium alteri socio facienda lucrum ex indu-
 stria & labore suo factum cum dolo, culpa, & negligentia eiusdem non
 compensatur, in consi. exci. nu. 45.
 16. Rationum redditio ex diuturnitate temporis remissa praesumatur, quid
 requiruntur, ibid. nu. 47.
 17. Ratio dati, & accepti sepius inuicem redditae, taciturnitas longi tempo-
 ris, & concursus fraternitatis, remissionem iurum, de quibus nulla
 unquam inter se mentio facta fuit, inducit, in consi. exci. nu. 56.
 18. Rationis administrationis redditio a socio, qui administravit, singulo
 anno, & quolibet tempore, durante societate, peti potest, in consi. exci.
 num. 5.
 19. Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 31.
 20. Ratio administrationis redditae praesumitur ex diuisione societatis, & ta-
 citurnitate, ac diutina possessione rerum communium pro diuisio per
 annos decem, & ultra, in consi. exci. nu. 12.
 21. Et an hoc sit uerum, ibid. nu. 40.
 22. A ratione reddenda non est liberatus administrans negotia alterius, si
 in genere, & simpliciter asserat, se tantum expendisse, tantumque
 recepisse, & lucratum fuisse, in consi. exci. nu. 20.
 23. Nec excusatur dicens, se libros non habere, uel amisisse, eique non cre-
 ditur, nisi probet, ibid. nu. 21.
 24. A rationis redditione quis solum reliqua soluendo non liberatur, in
 consi. exci. nu. 42.
 25. A rationum redditione socii duo simul administrantes an liberati di-
 cantur ex quadam tacita, & mutua compensatione, an nero quisque
 rationem administrationis alteri reddere teneatur, in consi. 193.
 nu. 33. & 39. pag. 718. cum sequen.
 26. Rationes reddere quis ulterius non cogitur, quando reliqua soluit, etiam
 si per errorem absque culpa, & fraude minus fuerit solutum, in consi.
 exci. nu. 10.
 27. Et an hoc uerum sit, ibid. nu. 38. & 42.
 28. Ratio administrationis non plenè, nec legitime, nec sufficienter redditae
 debet iterum reddi, in consi. exci. nu. 14.
 29. Maxime, si in redditione fraus, & deceptio interuenit, ibid. nu. 15.
 30. Etiam si cum iuramento fuisset generaliter ab omnibus, & quibuscunq;
 liberatus, ibid. nu. 27.
 31. Ratio a quolibet administrante iterum a capite, & integraliter redditur,
 quando semel redditae non plene, sed perperam, & cum damno alterius
 redditae fuit, in consi. 128. nu. 8.
 32. Rationem reddens administrator si non soluat reliqua, dicitur esse in
 fraude, & in dolo, in consi. 191. nu. 16.
 33. In ratione reddenda quomodo praesumatur dolus, & fraus in socio, qui
 administravit, & in quolibet alio administratore, in consi. exci. nu. 18.
 & 44.
 34. Rationum, quae non fuerunt administratae, reddendarum conditio dicitur
 impossibilis potius de natura, quam de facto, in consi. 128. nu. 20. &
 49.
 35. Rationem administrationis reddere, uide etiam in uerb. administratio.
 36. RAVENNAE res ecclesiae in perpetuum concedi non possunt, sed solum
 usque ad tertiam generationem, in consi. 122. nu. 14.
 37. Et si concessio fiat in perpetuum, an in totum uideatur adeo, ut nec usque
 ad tertiam generationem ualeat, ibid. nu. 15. & 18.
 38. REAPTARE, & aptare uerbum ad opus iam factum refertur, non autem
 ad nouum faciendum, in consi. exci. nu. 14.
 39. REBANNIRE bannitum, uideas in uerb. bannitus.
 40. Rebannitus de proximo habetur pro rebannito ad effectum, ne impu-
 ne offendatur, in consi. 186. nu. 7.
 41. REBELLIO crimen aduersus principem non potest per non subdi-
 tum ratione domicilij committi, quamuis alias esset subditus ratio-
 ne rerum, uel delicti, uel aliter, in consi. 165. nu. 5.
 42. Quod declaratur ibid. nu. 17.
 43. Rebellionis crimen committitur machinando aliquid tam contra perso-
 nam,

in consilio 191. num. 13. pag. 718
 & in consi. 128. numero 5. & 7.
 uolu. 3.
 362
 1. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 2. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 3. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 4. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 5. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 6. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 7. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 8. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 9. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 10. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 11. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 12. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 13. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 14. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 15. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 16. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 17. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 18. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 19. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 20. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 21. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 22. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 23. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 24. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 25. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 26. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 27. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 28. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 29. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 30. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 31. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 32. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 33. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 34. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 35. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 36. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 37. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 38. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 39. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 40. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 41. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 42. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 43. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 44. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 45. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 46. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 47. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 48. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 49. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 50. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 51. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 52. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 53. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 54. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 55. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 56. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 57. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 58. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 59. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 60. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 61. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 62. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 63. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 64. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 65. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 66. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 67. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 68. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 69. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 70. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 71. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 72. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 73. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 74. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 75. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 76. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 77. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 78. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 79. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 80. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 81. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 82. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 83. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 84. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 85. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 86. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 87. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 88. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 89. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 90. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 91. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 92. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 93. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 94. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 95. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.
 96. Rationem administrationis reddere, & reliqua restituere an teneatur
 tutor, seu administrator, cui testator legauit liberationem a co-
 co-
 97. Rationem reddendas congruae dilationes dandae sunt administratori,
 in consi. exci. nu. 46.
 98. Rationem administrationis negotiorum alterius reddere debens quomodo
 probare debeat, in consi. 191. nu. 19.
 99. Rationem qui reddere tenetur, de iure debet inuentarium facere, in consi.
 16. nu. 10.
 100. Rationem, ac reliqua reddere tenetur illi, qui res aliorum administrat,
 in consi. 35. nu. 3.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- nam, quam contra honorem principis, in consil. 165. nu. 20. ead.
- 3 In rebellionis crimine focci, allocantes, & facientes eadem pena cum delinquenti puniuntur, in consil. 197. nu. 14. 560
- 1 In Rebellionis crimine pena est ipso iure imposita, & bona delinquentis ipso facto, & illico silico applicantur, in consil. 176. nu. 97. 667
- 2 REBELLES qui sunt, in consil. 176. numero 98. & 100. pag. 667. cum sequen.
- 3 Rebellis efficitur subditus quomodocunque, qui tanquam inimicus occultus contra honorem principis sui aliquid machinatur, & quomodo puniatur, in consil. clxv. nu. 15. 475
- 3 Rebellis in primo gradu grauius puniuntur, quam rebelles in aliis capitibus, in consil. cxvii. nu. 15. 560
- 1 Rebellis bona ipso iure, & facto immediate confiscantur, & illorum dominium statim in fiscum transfertur adeo, quod post delictum aliena ra possunt per fiscum uendicari, cum in alium ad eius praedictum a die crimini commissi nec transferri, nec bona conscientia retineri possint, in consil. clxvi. nu. 94. & 97. 667
- 1 Rebellis bona, & similia ipso iure confiscata possunt a principe, & domino fieri in alium transferri, & illorum dominium dicitur in illum p. principis translati, etiam absque eo, quod princeps, seu fisci dominus illa possederit, & tradiderit, in consil. clxvi. nu. 101. & 102. 668
- 1 Rebelles, & banniti possunt a principe ex sua plenitudine potestatis etiam absque causa restitui ad bona etiam alteri acquisita, & ab alio possessa, in consil. ccv. nu. 8. 773
- Rebelles, & bannitos occidens, uideas in uerb. bannitus.
- 1 RECDITVR facile a uoluntate praesumpta, & a iure speciali, in consil. lv. nu. 5. 200
- 1 Recedere licet a conuentis, & concessis sub certis pactis ob inobseruantiam, & non implementum pactorum, in consil. 88. nu. 9. 367
- 3 RECEPTANS in domo sua cognatos, & affines delinquentes non eadem delinquentem, sed leuiori pena puniuntur, in consil. cxii. nu. 4. 542
- Et quando hoc fit uerum, ibid. nu. 13. 544
- Etiamsi essent criminosi laeae maiestatis, ibid. nu. 5. 542
- 3 Receptans, cum quem est notorium, seu publicum esse bannitum, quomodo puniatur, in consil. 183. nu. 12. 515
- 3 RECEPTATOR delinquentis, ut puniatur, quis dicatur, in consil. 178. nu. 6. 512
- Et quomodo leges punientes receptatores delinquentium intelligatur, ibidem nu. 6. 512
- 3 Receptor criminofus quandoque eadem pena cum delinquentem puniatur, in consil. 197. nu. 5. 559
- 3 Receptoris pena mortis imposita in Lunicia. C. de rapt. uirgin. quomodo intelligatur, in consil. 178. nu. 8. 512
- 3 Receptatores non pena mortis, sed arbitraria puniuntur, in consil. 178. num. 10. ead.
- 3 Receptatores si a legibus, & statutis puniantur, de quibus receptatoriis intelligatur, ibid. nu. 11. 512
- 3 Receptor raptoris etiam de iure communi mitius, quam principalis delinquens est puniendus, ibid. nu. 3. 512
- RECOMPENSATIO substituitur, uideas in uerb. substitutio.
- 1 RECOMPENSATIO rem iam debitam, & acquisitam arguit, & infert, in consil. 38. nu. 16. 127
- 1 Recompensatio cadit inter aequalia, non autem inter inaequalia, in consil. 40. nu. 41. 138
- 1 RECTOR ecclesie similis est usufructuario, uel usufructuarius, in consil. 6. nu. 4. 33
- Et quomodo ibid. nu. 26. 33
- 1 Rector ecclesie parochialis an tertiam, seu quartam reddituum sue ecclesie fabricae, & reparationi a canone deputatam suam faciat, & in suos usus conuerti possit pro annis, quibus ecclesia reparatione, & aedificatione non indiget, an uero illam pro usu fabricae, & reparationis ecclesie conseruare teneatur, in consil. 3. nu. 12. 10
- 1 Rector ecclesie parochialis, quomodocunque sua ecclesia indigeat reparatione, de omnibus redditibus, immo de bonis ipsius ecclesie illam reparare cogi potest, ibid. 10
- 1 Ad rectorem ecclesie parochialis tam de iure communi, quam de consuetudine spectat ius exigendi primitias, in consil. 19. nu. 1. 58
- 1 Rector ecclesie dotem promissam, uel eius augmentum non exigendo, ecclesie tenetur, in consil. 4. nu. 4. 16
- 1 Rectori ecclesiam alterare, aut aliquid in ea facere non est permissum, nisi de scientia, & consensu patroni saltem ecclesiastici, in consil. vi. nu. 19. 35
- 1 Rector ecclesie successorum habet, qui contractui praedecessoris stare tenetur, in consil. 26. nu. 21. 87
- 1 Rector locans, & alienans rem ecclesie sine debita solennitate, & cum magna latione ecclesie, etiam si iurasset non contrahere, potest abque metu perituri contrahere, in consil. 83. nu. 7. 351
- 1 Gesta utiliter ab eo, qui se pro rectore ecclesie gerit, & est in possessione ecclesie, titulumque habet saltem coloratum ab eo, qui ius conferendi habet, ualent, ac successor, seu habens uerum, & legitimum titulum illis stare tenetur, in consil. 87. nu. 1. 365
- 1 Rector agens nomine ecclesie, si est in quasi possessione rectoris non repellitur exceptione, quod non sit rector, in consil. 87. nu. 3. 365
- 1 Gesta ab eo, qui in possessione rectoris erat, non inualidantur exceptio ne simonice, ibid. nu. 6. 365
- 2 Rector ecclesie nomine suo emens, nec dicens, cuius pecunia, aut expri mens, quod sua pecunia emit, ecclesie non acquirit, in consilio 7. num. 6. 37
- Reliqua uideas in uerb. prelati, & in uerb. clericus.
- 1 RECVRSVS ad Papam, omisso quocunque medio, haberi potest, in consil. 30. nu. 11. 97

- 1 Recursus causa aduersus sententiam debet coram Papa, & principe, & coram inferiore proponi, in consil. 33. nu. 5.
- Maximè quando sententia fuisse lata a delegato Papae, & principe, ibid. nu. 6.
- 3 Recursus a laudo, cui dolus uerus, uel praesumptus inest, non reuocatur per statum excludens reductionem laudi ad arbitrium hominum, in consil. xxviii. nu. 5.
- RECVSARI collegium an, & quomodo tanquam suspectum potest deas in uerb. collegium.
- 3 RECVSATIO iudicis praesupponit iurisdictionem, & excludit exceptionem incompetentiam, in consil. xvi. nu. 11.
- 3 Recusationis exceptio est proponenda, & cognoscenda post exceptionem incompetentiam, in consil. xvi. nu. 12.
- 3 Recusationis, seu suspicionis exceptio est ante omnes alias exceptiones dilatorias, & declinatorias proponenda, & si alia dilatoria, seu declinatoria antea opponatur, & postea ex intervallo reculatio, tunc potest secundum ordinem intellectus ante alias dici proposita, in consil. xvi. nu. 15. & 27.
- 3 Recusatio iudicis cum expressione specialis causae uitiatur, si causa praesens est nulla, in consil. 16. nu. 16.
- 3 Recusatio iudicis, & appellatio ab interlocutoria, & ante sententiam quoad expressionem causae a pari procedunt, & de una ad aliam appellatio potest, in consil. xvi. nu. 20.
- 3 Recusationis libellus eos solum afficit, coram quibus productus, ita quod alii iudices recte procedunt, in consil. 17. nu. 2.
- 3 Recusatio iudicis fruola, & cauillatoria non est a iudice admittenda, processum impedit, nec manus iudicis ligat, in consil. 16. nu. 23. 47
- 3 Recusationis, & suspicionis iudicis iusta causa non est, quod quis sit aduocatus in consil. xvi. nu. 23.
- Nec omnis amicitia, uel inimicitia, sed magna, ibid. nu. 25.
- 3 In recusationis causa ad quem sit recurrendum, in consil. 17. nu. 3. 47
38. & in consil. 17. nu. 3.
- 3 Ob recusationem quando causa non possit ab ordinario aduocari, tunc iudici committi, ibid. nu. 5.
- Reliqua de his uideas in uerb. iudex.
- 1 REDDERE : uerbum hoc habet significationem per se dandi, in consil. 204. nu. 35.
- 2 Reddere rationem, ac reliqua tenentur illi, qui res aliorum administrant, in consil. xxxv. nu. 3.
- Reliqua de his uideas supra in uerb. ratio.
- 2 REDDITVS continentur appellatione introituum, in consil. 51. nu. 1.
- 1 Redditi, qui ex condemnationibus, & poenis ratione delictorum in rebus obueniunt, dicuntur fructus, & redditus civilissimi, in consil. 217. nu. 1.
- Redditi ecclesie, uideas in uerb. ecclesia.
- 1 REDEMPTIO : propter redemptionem captiuorum fecerunt etiam de consuetudine non licet, in consil. 167. nu. 4.
- REDIMERE, & f. anchari, uideas in uerb. franchate.
- REDUCTIO laudi ad arbitrium boni uiri, uideas in uerb. laudum.
- 3 REFECTIONE facilius conceditur, quam de nouo factio, in consil. 10. num. 10.
- 3 Ad refectioem uisum pontium, fluminum, & murorum omnes potest teneri debent, in consil. cxli. nu. 7.
- 3 REFECTIONE, & de nouo facere sunt penitus diuersa, in consil. 11. numero 9. & 15.
- 2 REFERRERE : refertur ad proxima tantum, & non ad omnia praeterita uerba in fine, seu ultimo loco posita, absurdum uitandi causa, de dispositione sit frustratoria, in consil. 84. nu. 22.
- 3 Referenda sunt uerba generalia ad proximiora tantum causa etiam contrarietatem, quo absurdum, in consil. 17. nu. 6.
- Refertur ad quae debent aliqua clausula, uideas in uerb. clausula, & in consil. 17. nu. 6.
- 3 Referente se instrumentum ad aliud instrumentum, uel testamentum, quando, & quomodo illi stetur, & credatur, & quando non, uideas in uerb. instrumentum, & testamentum.
- De dispositione referente se ad aliam dispositionem, uideas in uerb. dispositio.
- 3 REFORMATIO, seu renouatio quando noua concessio esse debeat, in consil. 1. nu. 8.
- 1 REVTATIO differt a contractu transactionis, & quomodo, in consil. 176. nu. 49.
- 1 Refutationis appellatio simplex in statutis non comprehendit contractum transactionis, ibid. nu. 47.
- 1 Refutationes an per se principaliter fiant, an uero uiciis ordinantur, & consequenter an accessorie ad corroboracionem alterius ceterum principaliter gestis differt, & quomodo, in consil. 176. nu. 51.
- 3 REGALIA aduersus principem, & ciuitatem quo tempore praestantur, & acquirantur, in consil. cxvii. nu. 9.
- 3 De regalibus esse dicuntur publicae, ibid. nu. 11.
- 1 Regalia quae sunt, in consil. 81. nu. 1.
- 3 De regalibus esse dicitur habere ius aquam ducendi, in consilio 10. numero 9.
- Et quando, ibid. nu. 19.
- 3 De regalibus esse engeri molendinum super, & de aqua publica ad nauigium deputata, in consil. 145. nu. 2.
- 1 Regalia iura certi loci principes ad praedictum subditorum, uel aliorum alteri concedere non possunt, in consil. 74. nu. 1.
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 16.
- 1 Regalia dicuntur generaliter concessa, quando concessum est calum iure feudi ad uisum regni, in consil. 81. nu. 1.
- 1 Regalibus generaliter in feudo comitatus concessis, etiam si aliqui regali

ij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Augustini Beroij.

T 3 Per re.

Index Consiliorum

- 1 Per relationem ad aliud posse quid verificari, & fuisse per se expresse, & specialiter declaratum, paria sunt, in cons. ex. nu. 58. 477
- 2 Cum relatione ad aliam concessionem prius factam si concessio principalis sit facta, & prima, ad quam refertur, non inueniatur, secunda concessio non redditur inualida, sed statim secunda etiam de contentis in primis, in cons. clii. nu. 9. 667
- 1 Relatione facta ad aliud instrumentum precedens, omnia in primo instrumento posita censentur in ultimo, in quo sit relatio, apposta, & repetita, in cons. lxi. nu. 2. 489
- 1 Relatione facta ad aliud per eum, qui per se, & principaliter potest de nouo disponere, de relato consistere aliter non est necesse, in cons. 198. nu. 23. 732
- Relatio conditionis ad quæ, & quomodo fiat, uideas in uerb. conditio. Relatio nuntii, uideas in uerb. nuntius.
- 2 RELATIVUM quantitatis, & relatiuum substantiæ differunt, in cons. 43. nu. 5. 178
- 2 Relatiuum quis, uel qui, ad quæ præcedentia referri possit, in cons. 66. numero 14. 272
- Et quando ad præcedentia stet augmentatiue, & non restrictiue, ibid. numero 15. 273
- 2 Relatiuum totius substantiæ dicitur esse hoc nomen quis, in cons. 78. nu. 5. 314
- 2 Relatiuum uerborum natura est restringere, in cons. lxi. nu. 15. 273
- 1 RELAXARE, & dimittere in contractu transactionis non est alienare, secus in aliis contractibus, in cons. 68. nu. 55. 273
- 3 RELEGATIONIS pena hodie quæ sit, in cons. 165. nu. 14. 475
- 2 Religionem nouam erigere non licet, nec illius causa nouam habitationem contrahere, illique relictum dicitur nullum, & caducum, in cons. 21. nu. 4. 83
- Et an sit uerum, ibid. nu. 17. 85
- 2 Religionis causa collegium erectum de iure censetur licitum, & approbatum, in cons. 21. nu. 17. ead.
- 1 Religio leuatorum an sit approbata, & professio in illa facta an liget, in cons. 29. nu. 13. & 32. 94 & 96
- 2 Religio heremitarum sancti Augustini est expresse à sede Apostolica approbata, illique iure institutionis, uel legati etiam immobilia relinquuntur, in cons. 21. nu. 18. 85
- 2 Religionem si ingrediatur spurius, uel aliter incapax, efficitur capax successione, & relicti patris, & legitimatus ceteri in cõl. 163. n. 4. 705
- Contra, & quomodo hoc intelligatur, ibid. nu. 29. 707
- 2 Religionis ingressus liberat à iugo seruitutis, & à patria potestate, purgat quamlibet causam ingratitudinis, & omnem tollit irregularitatem, in cons. 163. nu. 5. 705
- 2 Religionis ingressus quos spurios legitime, in cons. 161. nu. 13. 707
- 3 Religionis ingressus, & professio, facit euanescere fideicommissum factum sub conditione liberorum legitimorum, & naturalium, in cons. 15. n. 29. 41. & 53. ubi declaratur, & limitatur, pag. 41. 42. & 43. 381
- 1 Religionem ingredi potest sponsa etiam per uerba de presenti nondum corrupta, nec uiro carnali copula coniuncta, in cons. 33. nu. 13. 106
- Reliqua de ingressu, & professione religionis, uideas in uerb. ingressus, & in uerb. professio.
- Conditio de ingrediendo, seu non ingrediendo religionem, uideas in uerb. conditio.
- Religioni an, & quando professio obliget, uideas in uerb. professio. De religione christiana uideas in uerb. christianus.
- 1 Religionis fauore contra commodum priuatum interpretatio in dubio est facienda, in cons. 29. nu. 31. 96
- 3 Pro religione ratio faciens in dubiis est optima, in cons. 135. n. 12. 381
- 1 Religionis alicuius ordinis prauisatores, & contemptores quomodo sint puniendi, in cons. 200. nu. 4. 97
- 1 RELIGIOSI maximè femina debent monasterium, & domum habere, ut ibi uiuant, Deoque seruiant, neque uagentur, in cons. 21. n. 22. 86
- 2 Religiosi mendicantes quando nouas domos ad habitandum acquirere nequeant, ibid. nu. 23. 86
- 2 Pro religiosis mendicantibus tam masculis, quam feminis monasteria nona edificare, & acquirere absque speciali apostolica concessione hodie prohibetur, in cons. 21. nu. 3. 83
- Et quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 10. & 23. 84 & 86
- 1 Religiosi mendicantes qui dicantur, in cons. 29. nu. 25. 95
- 1 Religiosi sancti Augustini an sint mendicantes, in cons. 29. nu. 23. 24. & 25. ead.
- 1 Religiosi mendicantes non sunt, nec dicuntur illi, qui sunt pauperes, ibid. nu. 27. 95
- 1 Religiosi omnes regulares sunt pauperes, & paupertatem uouent, & tamen non sunt mendicantes, in cons. 29. nu. 28. 95
- Reliqua uideas in uerb. mendicantes.
- 2 Religiosi loci administrator, uideas in uerb. administrator. Relequitur excommunicatur, in cons. 8. nu. 9. 20
- 3 Religiosi, & monachi quando pro facto, & utilitate sui monasterii possint esse testes, & quando non, in cons. 88. nu. 7. 79
- 2 RELINQUO est uerbum commune, directam quoque significationem retinens in cons. clxx. nu. 14. 733
- 2 E adiectum uniuersitati bonorum hæredis institutionem importat, secus, si certis rebus adiceretur, in cons. 35. nu. 22. 157
- 1 Relinquo uerbum cum clausula omni meliori modo hæredis institutionem importat, in cons. 125. nu. 5. 519
- 2 Relinquit licet, & ualide pro constructione noui monasterii, argue monasterio construendo pro ministris, & necessitatibus illius, in cons. 201. nu. 6. 83

Augustini Beroij.

- 1 RELIETUM pro erectione nouæ religionis dicitur nullum, & caducum, in cons. 21. nu. 4. 83
- Et an sit uerum, ibid. nu. 17. 85
- 2 Relictum collegio illicito non ualeat, ibid. nu. 6. 83
- 2 Relictum factum collegio illicito, aut pia causa inutiliter quodammodo mutari debeat, & ad quem hæc commutatio spectet, in cons. 21. nu. 4. inualidatur ex eo, quod perlonæ postea in eo receptæ aliam regulam professæ fuerint, in cons. 21. nu. 11. 83
- 2 Relictum immobilium factum mendicantibus quando ualeat, & illud retinere possint, in cons. 21. nu. 15. 83
- 1 Relictum pro annuatim potest ex causa pro una uice in aliud mutari, in cons. 5. nu. 39. 83
- 1 Relictum opo, seu praeterito, uel clerico administrationem ecclesiasticam bene, cui, & cuius contemplatione dicitur relicti, in cons. 26. nu. 1. 83
- 2 Relictum factum monasterio cesserit factum monachis, & monialibus, maxime quando monasterium elset incapax, in cons. 21. nu. 14. 83
- Idem, si monasterio relicti elset, facta mentione monialium, ibid. nu. 14. 83
- 2 Relictum factum pauperibus ualeat, in cons. 21. nu. 14. 83
- 3 Relicta ad pias causas possunt fieri à iudicibus, aliisque infidelibus, quod uilegiis relictorum piorum gaudent, & per episcopum sunt capenda, in cons. 18. nu. 36. 83
- 1 Super relictis ad pias causas, quæ possunt adimplei de iure, & de facto, si relictus testatoris dispositio, solus papa dispensat, in cons. 26. nu. 1. 83
- 2 Relicti alicuius contemplatione illi soli debentur, cuius contemplatione relicti est, aliis omnibus etiã sub iuribus exclusis, in cons. 21. nu. 14. 83
- 2 Relictio filio sub simplici mentione patris non censetur patri relicta, nisi etiam de patria potestate mentio fieret, in cons. 28. nu. 16. 83
- 2 Relictum filio in dubio ex futuro euentu cognoscitur ex ipsius cuius contemplatione filii ne, an patris sit relicti, ibid. nu. 16. 83
- Idem in relicto sub conditione, cuius euentus expectatur, ibid. nu. 16. 83
- 2 Relictum filio sub mentione patris debetur filio, ubiqueque electum, quod filio soli debetur, ibid. nu. 39. 83
- 2 Relictum ab auctore nepotibus, & descendentibus masculis, uice patris relicti patris in iure dicitur, in cons. 27. nu. 25. 83
- 2 Relictum filio, ac etiam nepoti contemplatione filii in legitimatam ibi filio est computandum, ibid. nu. 26. 83
- 2 Relictum uni, & in alium sub conditione translatum quando adimpletum censetur, in cons. 27. nu. 21. 83
- 2 Relictum habitationis domus, & alimentorum factum à parte filii, huc impubem in casu uiduitatis, cum hoc, quod honeste uiuat, & res suas conseruat, partim est conditionale, & partim modale, & quomodo, in cons. 30. nu. 12. 83
- 2 Relictum sub modo statum debetur, secus in relicto sub conditione, in cons. 27. nu. 8. 83
- 2 Relictum modale peti, & obtineri non potest ante præstitam causam eo modo, quo de implendo modum cauere debet, in cons. 30. nu. 12. 83
- 2 Ad relicto à testatore factum consequendum modus totus, & non parte adimplere debet, ibid. nu. 12. 83
- 2 Relicti conditione, & calu deficient, relicti quoque deficiente, in cons. 41. nu. 9. 83
- 2 Relicti si indignus, qui non adimplet adimplendum ex testamento, in cons. 27. nu. 7. 83
- 2 Relictum alicui sub conditione, uel die incerta, si is pendente conditione, uel die incerta sit mortuus, remanet apud hæredem, à quo hereditas relicti, in cons. 74. nu. 3. 83
- Et quando id sit uerum, & quando secus, ibid. nu. 21. 83
- 2 Relictum à patre filiabus non nuptis dotis nomine dicitur relicti, de illo, ut de dote iudicatur, si mentio aliqua de matrimonio, & nuptiis facta fuerit, in cons. 45. nu. 1. 83
- Et sub statuto loquente de dote, eiusque lucro comprehenduntur, ibid. nu. 1. 83
- 2 Relicta pro dote, & dotis causa non ueniunt in restitutionem filiorum nisi uniuersalis simpliciter facti, ibid. nu. 3. 83
- Reliqua de relicto dotis, & pro dote, uideas in uerb. dos.
- 2 Relicti facto uxori à marito sub conditione, si non nupserit, prout uxor, cum primum semel nupta fuit, etiam si postea diuerſa, in cons. 27. nu. 6. 83
- 2 Relictum a marito uxori etiam per uiam restitutionis sub conditione, si non nupserit, post mortem mariti non potest infra annum ab uxore, nisi ipsa uxor mutianam cautionem præstiterit, in cons. 41. nu. 1. 83
- 2 Relictum uxori, quod in casu, quo non possit cum Titio uno ex filijs re, & habitare ob illius malos mores, uel alia de causa ipsa debet habere à Titio certum quid, non debet in casu mortis Titii, determinari, in cons. 41. nu. 8. 83
- 2 Relictum factum uxori per restatorem esse ad certum casum transmittendum, ostenditur, ne bona uxori secundo nubenti remaneant, in cons. 41. nu. 12. 83
- Relictis a marito restatore mulieri factis an, & quando mulier propriam transitum ad secunda uota priuetur, & quod ius mulier in illa habeat, uideas in uerb. mulier, & in uerb. uxor.
- 2 Relicti de usus u. u. facti alicui, & plena proprietate post illius mortem alii relicti, quando ualeat, & quando non, in cons. 74. nu. 20. 83
- 2 Relicti à parentibus factum filio nato ex facerdote, seu ex muliere dignitate constituto, & ex muliere concubinarum, seu ex muliere, na, quibus acquiratur, in cons. 162. nu. 22. & 45. 83
- 2 Relictum spurio à patre quibus in casibus filio applicetur, in cons. 164. nu. 2. 83
- Reliqua uideas in uerb. spurius.
- De relicto nepoti ex spurio, uideas in uerb. spurius, & in uerb. nepos.

eupantem possessionem rei hereditaria uacantem, ibid. nu. 14.
 1 Remedium quod datur prohibito, ac impedito de facto absque cita-
 tione, & uia iudiciali uti re sua, & iure suo, aut possessione sua, uel
 quali etiam auctoritate rescripti, uel privilegii a principe concessi,
 contra prohibentes, turbantes, & impediunt, & contra ea, quae in
 praedictum iurum suorum facta fuerunt, in consil. 146. nu. 6. uelque
 in finem consilii. 427
 2 Remedio quo possessor intrusus, & uolentus conueniatur de fructibus,
 redditibus, & de bonis mobilibus, & de illis rationem reddat, in con-
 sil. 128. nu. 10. 362
 3 Remedium omne possessorii quo tempore tollatur, in consil. lxi. nu. 20. 215
 4 Remedio possessorio, seu interdicto legis pro possessione siue adipsen-
 da, siue recuperanda non inuenio, nec tradito, quo remedio sit agen-
 dum, in consil. lxi. nu. 5. 143
 5 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. & statuti transferentis ipso iu-
 re possessionem in haeredes absque alia apprehensione dicuntur me-
 re possessoria, & quae possessio per utrumque remedium acquiritur,
 in consil. i. nu. 82. 15
 6 In remedio l. fin. C. de edic. diui adr. toll. quid principaliter petatur, &
 concludatur, in consil. liii. nu. 4. 210
 7 Remedium d. l. fin. est summariarum, & celeriter, ac de plano expediendum,
 in consil. lvi. nu. 1. & 9. 221. & 223
 Et competit haeredi scripto etiam, ut manuteneatur in possessione, &
 propterea dici potest retinenda, ibid. nu. 2.
 8 Remedium d. l. fin. C. de edic. diui adr. toll. datur haeredi scripto non modo,
 ut de nouo in bonorum hereditatis possessionem inducatur, sed etiam
 ut in possessione iam apprehensa forte propterea auctoritate manute-
 neatur, siue confirmetur, in consil. liii. nu. 1. 2. 211
 9 In eo semper institutus praefertur substituto, in consil. liii. nu. 4. 212
 10 Et quis in eo sit legitimus contradicitor, ibid. nu. 3. 212
 11 Et quando in illo fideicommissarius sit legitimus contradicitor, & qua-
 de non, in consil. xvi. nu. 31. & 35. 65
 12 In remedio l. fin. C. de edic. diui adr. toll. testamentum debet esse scri-
 ptum manu notarii publici, & debet constare illum tempore facti te-
 stamenti fuisse notarium publicum, in consil. lv. nu. 1. 218
 13 Et quae, & quot sint necessaria, ut haeres scriptus dicto remedio agens
 obtineat, ibi. nu. 5.
 Et in eo quis sit legitimus contradicitor ad impediendum cognitionem,
 & missionem in possessionem, ibid. nu. 6. 219
 14 In remedio l. fin. C. de edic. diui adr. toll. quomodo titulus ualidus de
 defuncto, uel haerede habitus consideretur, & accipitur, ut ex quo quis
 sit legitimus contradicitor, ad impediendam missionem in posses-
 sionem, in consil. lv. nu. 7. 219
 15 Et in eo possessoris conditio in pari causa est melior, ibid. nu. 18. 221
 16 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. soli haeredi uniuersali datur, in
 consil. lxx. nu. 1. 231
 Et solum haeredibus ex testamento, & non ab intestato, ibid. nu. 4.
 17 Et quando, & quomodo competat institutio in re certa, & filio instituto
 in legitima, ut per illud possint in possessionem immitti, in consil.
 lvii. nu. 7. 9. & 19. 225. & 226
 18 Et quando competat fideicommissario, in consil. lviii. nu. 1. & 5. 229
 19 Remedium l. fin. C. de edic. diui adria. toll. datur etiam haeredi scri-
 pro extraneo, & qui de iure ob iuris impedimentum non potest adire,
 nec succedere, & habetur pro non scripto, ut ex simplicis ostensione
 testamenti non aboliti, nec cancellati sit in possessionem mittendus,
 in consil. lvii. nu. 4. 6. & 15. 225. & 226
 Et quando ibid. nu. 18. 226
 20 Et cui haeres datur, in consil. lvi. nu. 7. 223
 21 Competit etiam substituto pupillariter, in consil. cxv. nu. 1. 565. & in co-
 sil. lvii. nu. 7. uol. 3. 154
 22 Et quando competat fideicommissario, in consilio lvii. num. 15. & 21.
 pag. 153. & 154.
 23 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. non datur haeredi uenienti ab
 intestato, nec si illo dicitur legitimus contradicitor, i. co. 56. n. 4. 222
 24 Nec datur substituto per fideicommissum ante factam restitutionem
 saltem uerbalem, ante quam etiam nec ipse in hoc re remedio dicitur
 legitimus contradicitor, nisi in casu hic posito, ibid. nu. 5.
 25 Non datur fideicommissario etiam ex clausula codicillari, in consilio
 cxvii. nu. 38. 529
 26 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. dicitur remedium nudum
 adipiscendae, sed etiam recuperandae, & datur contra illum, qui post
 mortem defuncti possessionem fuisse ingressus, in consil. 61. n. 17. 218
 Et maxime si possessio defuncti in haerem ex statuto continuaretur,
 ibid. nu. 18.
 Et praesertim in suis haeredibus, ibid. nu. 19.
 27 Et dicitur remedium magis summariarum, quam aliud remedium posses-
 sorium, in consil. lvii. nu. 2. 225
 28 In remedio l. fin. C. de edic. diui adr. toll. quid contra haerem scriptum
 opponi possit, ibid. nu. 3. 225
 29 In eo non admittitur exceptio furoris testatoris, nec falsitatis, nec nulli-
 tatis testamenti, nec alia exceptio causam proprietatis concernens,
 in consil. 56. nu. 6. pag. 223. & in consil. liiii. nu. 8. 212
 30 Et quando in eo possit admitti exceptio domini, & quando non in co-
 sil. num. 10. 223
 31 Et an admittatur exceptio continens id, quod est certum in iure, in co-
 sil. lvii. num. 43. 228
 32 Non admittitur in eo contra haerem scriptum exceptio incapacitatis,
 in consil. liiii. num. 6. 212
 33 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. datur etiam substituto uulgari-
 ter non solum respectu bonorum allodialium, sed etiam feudalium, &
 T 4 emphy-

- emphyteoticorum per testatorem tempore obitus possessorum, in consil. lxxiii. num. 1. 233
- 2 In remedio l. fin. C. de edic. diui adr. toll. contra heredem scriptum in testamento fratris non potest de inofficio opponi, nec quod sit instituta turpis persona, in consil. lxxiii. num. 1. 233
- 2 A remedio d. l. si heres scriptus excluditur per ueras, legitimas & plenas probationes, non autem per presumptionem, in consil. lxxiii. num. 30. 227
- 2 Ab illo non excluditur legitimatus scriptus heres, tanquam legitimatus per exceptionem nullitatis legitimatationis ratione subreptionis, ibid. num. 29. & 31. 233
- 2 In remedio l. si C. de edic. diui adr. toll. testamentum non abolutum, nec cancellatum, sicut ad fauorem heredis rem notoriam facit ad missionem in possessionem bonorum obtinendam, ita & contra illum ad ipsum excludendum rem notoriam facit, in consil. lxxiii. num. 2. 233
- 2 In remedio d. l. si contraditor legitimus est opponens ius, quod a defuncto habuit, maxime si de illo in continentis constat, ibid. num. 3. 233
- Quamuis in se dubium dici posset, ibidem.
- Nec non ille, qui in testamento contra se productio fundatur, ibid.
- Et quis etiam in eo sit legitimus contraditor, ibid. num. 5. 234
- 2 In eo fideicommissarius uniuersalis existens in possessione bonorum grauari defuncti est legitimus contraditor, & citari debet, in consil. 89. num. 10. 385
- 2 Ex remedio l. si C. de edic. diui adr. toll. non debet heres scriptus in testamento immitti in possessionem, quando de uitio uisibilis praetentionis in testamento constat, in consil. lxxiii. num. 36. 329
- Nec alio in bonorum possessione existente non citato, ibid. num. 37.
- 2 Ex remedio d. l. si immisio bonorum petita, quomodo impediatur a possidente allegante similem titulum, in consil. lxxvi. num. 50. 772
- 2 Ea sit non solum ad bona allodialia, & patrimonialia, sed etiam ad emphyteotica, & feudalia, in quibus etiam ex natura inuestitura succedere non possit, ibid. num. 51.
- 2 In remedio l. si C. de edic. diui adr. toll. quando citatio alterius requiratur, & quando non ad dandam tenentiam, seu immisionem in possessionem bonorum, in consil. lxxix. num. 9. 385
- 2 In remedio d. l. si immisio in possessionem impeditur per habentem ius, siue titulum a testatore, aut ab herede, & an possessio haberi debeat, in consil. lxx. num. 4. 234
- 2 In remedio d. l. si contraditor, cuius non interest, contra heredem scriptum non admittitur, in consil. lxxii. num. 23. 226
- 2 Ex remedio d. l. si quis possessionem obtinere potest, etiam si non doceat se heredem, ibid. num. 5. 225
- 2 Ex remedio d. l. si heres scriptus uniuersaliter, & primo loco institutus ex sola ostensione testamenti non cancellati, nec aboluti, nec uitiati absque alia probatione est in possessionem immittendus, & quid in aliis, quibus hoc remedium competit, ibid. num. 1. 225
- 2 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. efficit heredem scriptum prius possessorem, quam heredem, & dominum, ibid. num. 5. 225
- 2 In remedio d. l. si quoad faciendum ex eo missionem in possessionem heredes scriptus, & institutus directe praefertur substituto, & instituto in re certa uenienti per ius accrescendum, nec non uenienti ab intestato, quoad hi aduersus se concurrunt, in consil. lxxii. num. 10. & 20. 226
- 2 In remedio d. l. si quoad missionem in possessionem si fideicommissarius etiam habens a testatore facultatem propria auctoritate ingrediendi concurrat cum herede grauari, praefertur heres tanquam legitimus contraditor ipsi fideicommissario, in consil. lxxii. num. 10. 231
- 2 In remedio l. si C. de edic. diui adr. toll. substitutus uolens contra institutum in possessionem immitti, quid probare debeat, in consil. lxxii. num. 21. 226
- 2 Remedium l. fin. C. de edic. diui adr. toll. per decennium extinguitur, in consil. lxx. num. 5. 231
- Videas etiam ad propositum praedictorum multa in uerb. tenura, & in uerb. misio, seu immisio.
- 2 Remedium l. diffamari C. de ingen. & manum. quando, & contra quem competat, & quid in eo seruandum, in consil. lxx. num. 23. 61
- 2 Remedium l. ii. C. de rescin. uend. non competit uenditori laeso ultra dimidiam iusti pretii, quando contractus emptionis uenit accessorie ad alium contractum nominatum, & in pacto adiecto contractui nominato tanquam pars pretii, & mercedis principalis contractus continetur, sed solum in casu, in quo principaliter, & simpliciter contractus uenditionis fuit celebratus, in consil. cxlv. num. 6. & 8. 549
- 2 Remedium l. ii. C. de rescin. uend. datur etiam, & competit in contractu locationis, & conductionis, quando locator ultra dimidiam iusti pretii laesus esset, in consil. cxlii. num. 11. 537
- 2 Remedium d. l. ii. tollitur spatium triginta annorum, in consil. lxxiii. num. 29. 227
- 2 Remedium d. l. ii. & remedium c. ad nostram de emptio. & uend. & c. illo uos de pignoris super simulatione contractus, & usuraria prauitate simul intentari, & in eodem libello cumulari possunt, in consil. cxiii. num. 1. 609
- 2 Remedium rescindendi uenditionem, seu contractum ob laesione excedentem dimidiam iusti pretii quando sublatum dicitur, ibi. num. 7. cad. Et illo agens iuxta l. ii. C. de rescin. uend. ut obtineat, quid in libello probare, & proponere debeat, in consil. cxiii. num. 9. & 10. 610
- Reliqua de hoc remedio d. l. ii. & de aliis remediis legum, uideas supra in uerb. lex.
- 2 Remedium l. inuafor C. unde ui in fi. contra quem datur in consil. xliiii. num. 9. 143
- Et in quo differat a remedio l. si C. eod. tit. ibid. num. 10. 144
- 2 Remedium l. si C. unde ui an competit heredi pro recuperanda, siue ad piscenda possessione rei hereditariae contra illum, qui eam uacante etiam dolose ante actam hereditatem inuafit, & occupauit, in con-

- sil. xliiii. num. 11.
- 2 Remedium l. si nulla. C. de acq. poss. quando, & contra quem competit, ibid. num. 2. & 4. 144
- 2 Remedium l. si quis conductionis C. locati quando dicitur, & quando utile datur, in consil. cxv. num. 6. 144
- 2 Remedium c. reintegranda 3. q. 1. agens debet probare aduersum se, si fidere, in consil. xv. num. 3. 144
- 2 Remedium recuperandae d. c. reintegranda competit non solum contra & spoliato, sed etiam heredibus suis, in consil. lvi. num. 2. 144
- Est magis generale, & fauorabile, ac in animae fauore fundatum, propterea magis late interpretandum, ibid. num. 4. 144
- Et est cessibile, & propterea ad heredes transmissibile, ibid. num. 5. 144
- Et dicitur in rem scriptum, ibidem.
- 2 Competit etiam singulari successori, in consil. lvi. num. 7. 144
- Et datur heredi, ac singulari successori actiue, & passiuè, ibid. num. 8. 144
- Et quibus, & contra quos datur, ibidem.
- 2 Et datur non solum pro rebus ecclesiasticis, sed etiam pro recuperanda possessione rerum profanarum, & laicorum, in consil. lvi. num. 9. 144
- ad num. 14.
- 2 Et emanauit fauore animae ratione peccati euitandi, ibid. num. 10. 144
- Et ad quid inuentum fuerit, ibid. num. 16. 144
- Est generalius, & pinguis aliis possessoribus recuperandae, ibi. num. 17. 144
- 2 Non datur contra possidentem cum titulo, & bona fide, qui causam ab auctore non uitiofo habuit, & quando res est uitiofo, ibi. num. 18. 144
- 2 Remedium c. reintegranda 3. q. 1. non datur spoliato, & ei datur a possidente ex aliqua iusta causa, in consil. lxx. num. 21. 144
- 2 Nec iis, qui culpa, & facto suo a possessione ceciderunt, ibi. num. 22. 144
- ead. & in consil. lxxi. num. 6. pag. 213. & in consil. lxxii. num. 8. 144
- 2 Et quibus, & contra quos datur, in consil. lxxi. num. 9. 144
- 2 Non datur male fidei possessori, & illi, qui se in possessione inuadit, dat, etiam contra male fidei possessorem, ibidem num. 4. 144
- 2 Et an datur bonae fidei possessori contra bonae fidei possessorem, & si titulo rem non uitiofam possideret, licet causam ab auctore non habere, & uitiofo haberet, in consil. lxxi. num. 15. & 18. 144
- 2 Remedium d. c. reintegranda habet privilegia possessori restituti per interdictum unde ui, in consil. lxxi. num. 14. 144
- 2 Datur contra possessorem etiam bonae fidei cum titulo, sed habentem causam ab auctore uitiofo, & re existente uitiofo, ibi. num. 16. 144
- Idem, si non auctor, sed res ipsa esset uitiofo, ibidem num. 16. 144
- Quid contra possessorem bonae fidei cum titulo habentem causam auctore non uitiofo, & re non existente uitiofo, ibid. num. 17. 144
- 2 Non competit ad recuperandam possessionem, quam quis peruenitatem temporis triginta annorum, immo etiam decem factus, & negligentia sua amisit, ibidem num. 19. 144
- 2 Remedium d. c. reintegranda 3. q. 1. est fundatum in fauore, & late interpretandum, in consil. lxxii. num. 16. 144
- 2 Datur contra singularem successorem habentem etiam causam ab auctore ex causa onerosa, & cum bona fide, in consil. lxxii. num. 2. 144
- 2 Competit ad recuperandam possessionem, a qua quis absque facto, culpa sua cecidit, in consil. lxxii. num. 18. 144
- 2 Competit etiam contra possidentem cum bona fide, & iusto titulo in consilio lxxii. num. 19. pag. 223. & in consil. lxxiii. num. 7. 144
- Et an id sit uerum, in consil. lxxiii. num. 30. 144
- 2 Datur etiam pro restitutione quasi possessionis iuris percipienti pensionem, seu annuum redditum, in consil. lxxiii. num. 1. 144
- 2 Remedium c. reintegranda 3. q. 1. an datur pro facta possessione in interdictum continuata, in consil. lxxii. num. 16. 144
- Et quando datur, ibid. usque ad num. 19. 144
- 2 An datur colono, & inquilino a domino de facto spoliato, & quomodo illi succurratur, ibid. num. 21. 144
- 2 Remedium d. c. reintegranda 3. q. 1. transit ad heredem, qui illo defuncti uti potest, ac etiam ad heredem heredis, in consil. lxxii. num. 6. 144
- 2 Remedio d. c. reintegranda 3. q. 1. ad restitutionem rei contentum est, qui tempore cepti iudicii detinet, & possidet, in consil. lxxiii. num. 2. 144
- 2 In remedio c. reintegranda 3. q. 1. quid principaliter agatur, & quid in eo sit probandum, in consil. cxvi. num. 10. 144
- 2 In eo probatio per solam famam publicam, uel aliter semiprobata continendum sufficit in consil. lxxiii. num. 2. 144
- 2 Et ad obtinendum sufficit probatio possessionis antiquioris et peruentis absque eo, quod aliter probet se a possessione ex interdictum cecidisse, ibid. num. 4. 144
- 2 In remedio c. reintegranda 3. q. 1. probationes privilegiae adhibentur, in consil. lxxi. num. 24. 144
- 2 Et ad hoc, ut quis in eo remedio obtineat, quid sit necessarium, in consil. lxxii. num. 3. 144
- 2 Remedio restitutorio d. c. reintegranda agens contra titulo possidentem quid articulare, & probare debeat, in consil. lxxi. num. 31. 144
- 2 In remedio c. reintegranda 3. q. 1. quomodo narrari, & concludi debeat, in consil. lxxi. num. 9. 144
- 2 In eo etiam de fructibus percipitis, & percipiendis concludi potest, a quomodo, ibid. num. 11. 144
- 2 Et agens hoc remedio non debet suam possessionem iustificare, sed solum probare illam esse antiquiorem respectu possessionis medietatis, & reus conuentus habet in consil. lxxi. num. 12. 144
- 2 Quid, si reus conuentus aliam habuisset antiquam possessionem, & si illa possessione, in consil. lxxi. num. 14. 144
- 2 In remedio restitutorio d. c. reintegranda obstat exceptio praescriptio nis triginta, & quadraginta annorum, in consil. lxxi. num. 40. 144

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Remissio iuris hypothecae, ac etiam fideicommissi, per quæ uerba fieri dicatur, in consil. 57. nu. 36. 193

Remissio pensionis, seu portionis sup aliquo titulo, uel beneficio ipso iure an sit facienda, fructibus nō natis, in consil. 17. nu. 8. 13, & 25. 53. cū seq.

Remissio mercedis faciendæ est conductori simplici ob sterilitatē, & dānum fortuitū, in consil. 130. nu. 1. 510. & in consil. 131. nu. 1. 512

Idem in conductore simplici ad longum tempus, in consil. 130. num. 15. 511 & in consil. 131. nu. 2. 512

Et debet fieri pro rata, in consil. 130. nu. 15. 511

Et quando sterilitas ad hūc effectū dicatur, in consil. 131. nu. 1. & 2. 512

Remissio mercedis in contractu locationis, & conductionis fit ob sterilitatem, & quare, in consil. 142. nu. 1. 518

Et ad hoc ut ob fructum exiguitatem, seu sterilitatem fiat, loci consuetudo debet attendi, ibid. nu. 6. 541

Quod an sit uerum, & quomodo intelligatur, declaratur, ibi. n. 30. 541

Remissio mercedis est conductori faciendā ob sterilitatem magnam, & generalem in loco, quamuis locator periculum, seu casum in se nō suscepit, in consil. 142. nu. 8. 518

Et multo magis, si casum, & periculum casuum fortuitorum in se suscepit, ibid. nu. 9. 518

Remissio mercedis ob sterilitatem, non autem ob fructum exiguitatē peti potest, in consil. cxliii. nu. 13. 543

Remissio mercedis est faciendā conductori non propter damnum, & incommodum simpliciter, sed propter damnum, & incommodum magnū, ac intollerabile, in consil. cxli. nu. 4. 516

Remissio & si aliās de iure conductori deberet fieri, tamen ei non est faciendā, stante pacto, quod in nullo casu, & nullo modo ipsi conductori aliqua fieri deberet remissio, in consil. cxlv. nu. 14. 550

Reliqua plenius uideas in uerb. locatio, locator, & conductor.

Remissio mercedis non fit in contractu innominato, in quo pro pensione certa quantitas frumenti soluitur, & quare, & quid in eo queratur, in consil. cxliii. nu. 2. & 4. 518

Et quando in eo etiam fiat remissio, ibid. nu. 26. 540

Quoad remissionem faciendam idem dicendum est in contractu innominato, qui similis est locationi, quod in contractu locationis, ibid. n. 26. 540

Remissio mercedis, uel pensionis est faciendā gabelariis, siue publicanis ob culpā, & causam cōmunitatis graue dāni passis, immo cōmunitas ipsis ad dānū, & interese lucri celsatū tenetur, in consil. cxliii. n. 7. 542

Remissio non fit propter lesionem rei ipsa in transactione, ac etiā in pacto appposito circa contractū principālē interueniente, in consil. cxlv. n. 13. 550

In Remissione faciendā emphyteosis uerē, & propriē differt ab emphyteosi largē, & impropiē, in consil. 130. nu. 16. 512

Remissio an, & quando fiat emphyteotæ, uideas in uerb. emphyteota.

REMISSORIAE: In remissionibus ad testes examinandos extra curiam seruatur, ut nouus procurator ad illum actum constitui possit, in consil. 14. nu. 7. 81

REMYNERARE: Ad remunerandū benefactores nobis naturaliter obligantur, in consil. cccii. nu. 4. 761

REMYNERATIO: meritum alicuius iusta causa à iure reputatur, in consil. lxx. nu. 111. 244

Remuneratio militum, & procerum, sibiue seruientium est causa, ut imperator possit aliquem dominio rei suæ priuare, ibid. nu. 112. 244

Ob remunerationem imperator potest aliquas res, seu casta imperii donare, quando magna, seu enormis diminutio imperii non reculeret, in dicto consil. lxx. nu. 117. ead.

Nec successores huiusmodi donationem reuocant, ibidem.

Pro remuneratione beneficiorum concessio facta non dicitur feudum, in consil. cclii. nu. 10. 667

RENOVARI: quid dici possit, & ad quid hoc uerbum referri possit, in consil. 116. nu. 21. 479

Renouatur id, quod finitum est, prorogatur uerō, quod adhuc durat, in consil. 119. nu. 2. 482

Renouata non censetur emphyteosis finita ex continuatione, & perseueratione, ibid. nu. 3. 483

Reliqua uideas in uerb. emphyteosis, & emphyteota.

RENOVATIO: quando dicatur noua concessio, in consil. 94. nu. 4. 399

Renouatio, seu reformatio quando noua concessio dicatur, in consil. 41. nu. 8. 143

Renouatio non dicitur, sed noua concessio, quando pacta antiquatum concessionum alterata fuerint, in consil. 88. nu. 7. 367

Per renouationem quando dicatur fieri noua concessio, & nouus contractus, & quando secus, in consil. 116. nu. 17. & 19. 478. cum seq.

Renouatio non dicitur, quando quis cum nouis pactis, & qualitatibus suū inuestitus, in consil. 119. nu. 8. 483

Renouatio subreptitia est ipso iure nulla, in consil. 65. nu. 129. 246

Renouatio inuestitura, seu concessionis quando secundum primam intelligi, & ab ea declarari debeat, & quando secus sit, & noua inuestitura, non autem renouatio esse censetur, in consil. 71. nu. 44. 256

Renouatio, quæ fit de re emphyteotica etiam ob finitam emphyteosim, debet intelligi secundum naturam primi contractus, primæque concessionis adeo, quod omnia contenta in precedenti contractu, & concessione censeantur in contractu renouationis repetita, in com. 121. nu. 3. 489

Et multo magis, si in renouatione dictum esset, sequendo formam, & modum aliarum locationum, ibid. nu. 4. 489

Renouatio in contractu tam emphyteotico, quam precario non dicitur tacite, & ex perseuerantia, finito tempore, facta, sed pro solennitate scripturam requirit, in consil. 116. nu. 7. 477

Et illi non dicitur satisfactum, nec caducitas ex ea proveniens dicitur remissa, si prælati Ecclesiæ postea simpliciter pensiones recipere & de

Remissio iuris hypothecae, ac etiam fideicommissi, per quæ uerba fieri dicatur, in consil. 57. nu. 36. 193

Remissio pensionis, seu portionis sup aliquo titulo, uel beneficio ipso iure an sit facienda, fructibus nō natis, in consil. 17. nu. 8. 13, & 25. 53. cū seq.

Remissio mercedis faciendæ est conductori simplici ob sterilitatē, & dānum fortuitū, in consil. 130. nu. 1. 510. & in consil. 131. nu. 1. 512

Idem in conductore simplici ad longum tempus, in consil. 130. num. 15. 511 & in consil. 131. nu. 2. 512

Et debet fieri pro rata, in consil. 130. nu. 15. 511

Et quando sterilitas ad hūc effectū dicatur, in consil. 131. nu. 1. & 2. 512

Remissio mercedis in contractu locationis, & conductionis fit ob sterilitatem, & quare, in consil. 142. nu. 1. 518

Et ad hoc ut ob fructum exiguitatem, seu sterilitatem fiat, loci consuetudo debet attendi, ibid. nu. 6. 541

Quod an sit uerum, & quomodo intelligatur, declaratur, ibi. n. 30. 541

Remissio mercedis est conductori faciendā ob sterilitatem magnam, & generalem in loco, quamuis locator periculum, seu casum in se nō suscepit, in consil. 142. nu. 8. 518

Et multo magis, si casum, & periculum casuum fortuitorum in se suscepit, ibid. nu. 9. 518

Remissio mercedis ob sterilitatem, non autem ob fructum exiguitatē peti potest, in consil. cxliii. nu. 13. 543

Remissio mercedis est faciendā conductori non propter damnum, & incommodum simpliciter, sed propter damnum, & incommodum magnū, ac intollerabile, in consil. cxli. nu. 4. 516

Remissio & si aliās de iure conductori deberet fieri, tamen ei non est faciendā, stante pacto, quod in nullo casu, & nullo modo ipsi conductori aliqua fieri deberet remissio, in consil. cxlv. nu. 14. 550

Reliqua plenius uideas in uerb. locatio, locator, & conductor.

Remissio mercedis non fit in contractu innominato, in quo pro pensione certa quantitas frumenti soluitur, & quare, & quid in eo queratur, in consil. cxliii. nu. 2. & 4. 518

Et quando in eo etiam fiat remissio, ibid. nu. 26. 540

Quoad remissionem faciendam idem dicendum est in contractu innominato, qui similis est locationi, quod in contractu locationis, ibid. n. 26. 540

Remissio mercedis, uel pensionis est faciendā gabelariis, siue publicanis ob culpā, & causam cōmunitatis graue dāni passis, immo cōmunitas ipsis ad dānū, & interese lucri celsatū tenetur, in consil. cxliii. n. 7. 542

Remissio non fit propter lesionem rei ipsa in transactione, ac etiā in pacto appposito circa contractū principālē interueniente, in consil. cxlv. n. 13. 550

In Remissione faciendā emphyteosis uerē, & propriē differt ab emphyteosi largē, & impropiē, in consil. 130. nu. 16. 512

Remissio an, & quando fiat emphyteotæ, uideas in uerb. emphyteota.

REMISSORIAE: In remissionibus ad testes examinandos extra curiam seruatur, ut nouus procurator ad illum actum constitui possit, in consil. 14. nu. 7. 81

REMYNERARE: Ad remunerandū benefactores nobis naturaliter obligantur, in consil. cccii. nu. 4. 761

REMYNERATIO: meritum alicuius iusta causa à iure reputatur, in consil. lxx. nu. 111. 244

Remuneratio militum, & procerum, sibiue seruientium est causa, ut imperator possit aliquem dominio rei suæ priuare, ibid. nu. 112. 244

Ob remunerationem imperator potest aliquas res, seu casta imperii donare, quando magna, seu enormis diminutio imperii non reculeret, in dicto consil. lxx. nu. 117. ead.

Nec successores huiusmodi donationem reuocant, ibidem.

Pro remuneratione beneficiorum concessio facta non dicitur feudum, in consil. cclii. nu. 10. 667

RENOVARI: quid dici possit, & ad quid hoc uerbum referri possit, in consil. 116. nu. 21. 479

Renouatur id, quod finitum est, prorogatur uerō, quod adhuc durat, in consil. 119. nu. 2. 482

Renouata non censetur emphyteosis finita ex continuatione, & perseueratione, ibid. nu. 3. 483

Reliqua uideas in uerb. emphyteosis, & emphyteota.

RENOVATIO: quando dicatur noua concessio, in consil. 94. nu. 4. 399

Renouatio, seu reformatio quando noua concessio dicatur, in consil. 41. nu. 8. 143

Renouatio non dicitur, sed noua concessio, quando pacta antiquatum concessionum alterata fuerint, in consil. 88. nu. 7. 367

Per renouationem quando dicatur fieri noua concessio, & nouus contractus, & quando secus, in consil. 116. nu. 17. & 19. 478. cum seq.

Renouatio non dicitur, quando quis cum nouis pactis, & qualitatibus suū inuestitus, in consil. 119. nu. 8. 483

Renouatio subreptitia est ipso iure nulla, in consil. 65. nu. 129. 246

Renouatio inuestitura, seu concessionis quando secundum primam intelligi, & ab ea declarari debeat, & quando secus sit, & noua inuestitura, non autem renouatio esse censetur, in consil. 71. nu. 44. 256

Renouatio, quæ fit de re emphyteotica etiam ob finitam emphyteosim, debet intelligi secundum naturam primi contractus, primæque concessionis adeo, quod omnia contenta in precedenti contractu, & concessione censeantur in contractu renouationis repetita, in com. 121. nu. 3. 489

Et multo magis, si in renouatione dictum esset, sequendo formam, & modum aliarum locationum, ibid. nu. 4. 489

Renouatio in contractu tam emphyteotico, quam precario non dicitur tacite, & ex perseuerantia, finito tempore, facta, sed pro solennitate scripturam requirit, in consil. 116. nu. 7. 477

Et illi non dicitur satisfactum, nec caducitas ex ea proveniens dicitur remissa, si prælati Ecclesiæ postea simpliciter pensiones recipere & de

- & de illarum solutione per scripturam apparet, ibid. nu. 8.
- 1 Renouatio, stanti loci consuetudine, seu conuentione de renouando in contractu emphyteotico est necessaria, in cons. cxvi. nu. 4. 477
- Et de hac consuetudine cui sit standum, ibid. nu. 5
- 2 Renouationem petere emphyteota regulariter non tenetur, nisi ex pacto, in cons. cxvii. nu. 6 480
- 1 Renouationem emphyteotis coemphyteota, & socius petens non censetur illam pro coemphyteota, & socio petere, in cons. cxix. nu. 7. 483
- 1 Renouationis petendæ pactum in contractibus emphyteoticis, & similibus tollitur per pactum contrarium, quod ex cursu temporis immemorialis, infra quod nulla fuit petita renouatio, satis probari dicitur, in cons. cxv. nu. 42. 476
- 1 Renouatio quando semel tantum in fine primi termini, & quando saepius in fine cuiuslibet termini sit petenda, & facienda, ibid. nu. 43
- 1 Renouationem, quæ ex forma instrumenti peti debet, in fine quorumlibet uiginti nouem annorum quis non tenetur petere, nisi finitis singulis uiginti nouem annis, in cons. cxviii. num. 3. 482
- 1 Renouationis petendæ actio, & obligatio quando usque ad triginta annos emphyteote detur, & comperat, & quando statim finito tempore renouationis petendæ abique alia domini declaratione, & ipso iure extinguitur ad eod., quod emphyteota à iure suo cadat, in consilio cxix. num. 10. 483
- 1 Renouationem conductor tempore conuento non petens in contractu precariæ, uolente ecclesiæ, abique spe recuperationis à iure suo cadit, in cons. 116. num. 1. 477
- Idem in contractu emphyteotico ecclesiæ, ibidem nu. 1. cad.
- Nec refert in utroque contractu, an concessio facta fuerit ad uitam, uel ad certum tempus renouandum, uel in perpetuum cum pacto renouationis, ibid. nu. 6
- 1 Renouationis petendæ tempore elapso, emphyteota illam non petens dicitur iure suo ipso iure priuatus, in cons. 116. nu. 15. 478
- 1 Renouatione infra tempus conuentum non petita, quando concessio est facta non in perpetuum, sed ad tempus, ut ad nouennium renouandum, si dominus, & prælati declarauerit, emphyteotam à iure suo cecidisse, ea amplius peti, & concedi non potest, in cons. 116. numero 16. cad.
- 2 A renouatione non petita excusatur hæres emphyteote, & succedens in emphyteoti, & à iure suo non cadit, quamuis leuiter le esse emphyteotam, in cons. 117. nu. 5. 480
- 1 Renouationem, seu inuestituram emphyteotis ob lineam finitam ad dominum reuerse ius petendi ad quos spectat, in cons. 100. nu. 4. 417
- 1 Renouationis petendæ ius in emphyteoti ecclesiastica finitam ob lineam finitam non competit usufructuario, cui etiam rei emphyteotice usus fructus ab ultimo emphyteota relictus esset, nec hæredibus etiam extraneis, aut proximioribus agnatis transuersalibus ipsius emphyteote, in cons. cii. nu. 34. 425
- 1 Renouationes concessionum in emphyteotism de rebus ecclesiæ an fieri debeant cum licentia, & auctoritate sedis Apostolicæ, in consilio 84. numero 14. 357
- 1 In renouationibus emphyteoticis non est necessaria solennitas, quæ in prima concessione fuit necessaria seruata, ibid. nu. 1. cad.
- Reliqua de renouationis emphyteotis, uide plenius in uerb. emphyteosis, & emphyteota.
- Renouatio feudis, uideas in uerb. feudum.
- Renouatio inuestituræ, uideas in uerb. inuestitura.
- Renouatio locationis, uideas in uerb. locatio.
- 1 RENUNCIARE suo iuri uoluisse maritus cum uxorē contrahens non præsumitur in cons. 41. nu. 19. 144
- 1 Renunciare donator non censetur uoluisse iuri, & privilegio, ut non possit conueniri, nisi in quantum facere possit, ex eo, quod se postea de bitore eius, quod donauerat, constituerit, ibidem.
- 1 Renunciare, & remittere simpliciter actionem, seu exceptionem, uel iura, quæ quis habet, dicitur donare, in cons. 68. nu. 24. 277
- 2 Renunciare alii casui censetur ille, qui unum elegit, in consilio 140. numero 16. 624
- 3 Renunciante petitorio dicitur agens petitorio, si postea agat possessorio retinendæ, in cons. 16. nu. 14. 47
- 1 Renunciare quis potest commodo, & fauori suo, uel pacto in eius fauorem facto, in consilio 151. numero 6. pag. 566. & in consilio 44. num. 10. uol. 3. 144
- 3 Renunciante quis suo privilegio censetur, faciendo actum illi contrarium, in cons. 152. nu. 14. 417
- 3 Renunciare tacite uidetur primo actui ille, qui actum contrarium primo facit in cons. li. nu. 3. 166
- 3 Renunciante rescripto impetrato quis dicitur, litigando super alio rescripto, in cons. 85. nu. 17. 269
- 3 Renunciare spoliatus potest iuribus sibi ex spolio, & uolentia illata competentibus, & acquisitis, in cons. 57. num. 32. 193
- 3 Renunciare parti litis, & causæ, ac etiam toti causæ respectu rei quandocumque etiam post litem contestatam, & inuito reo potest actor petens rem, uel quantitatem, in cons. 38. nu. 10. 123
- 1 Renunciare dicitur ius emendi rem, ad quam ipse erat ex statuto requirendus, & alii præferendus, si illius rei alienationi, & uenditioni consensit, in cons. 172. nu. 4. 640
- 2 Renunciare hereditatem delatam, sed nondum aditam, & renunciare hereditatem deferendam, & pacisci illam non potest, differunt, in cons. 174. nu. 10. 753
- 1 Renunciare cum iuramento per metum, qui inconstantem uirum cadere potest, & per dolum re ipsa tenetur iuramentum seruare, si potest abique interitui salutis æternæ, nec contrariare potest, nisi prius pe-

- rita, & obtenta absolutione, in cons. li. nu. 3.
- Et absolutio propter dictum metum, & dolum illi, parte tamen citata, conceditur, ibid. nu. 4.
- Et tunc potest contrariare etiam rationis minoris ætatis, & petere restitutionem in integrum, ibid. nu. 8.
- 2 Renunciare si b conditione aliquid sibi soluendi, & si non soluatur, referens sibi omnia, & quæcumque iura intelligitur sibi referre omnia iura, quæ habebat ante renuntiationem, in consilio 114. numero 5. 100
- 2 Renunciare etiam cum iuramento omnibus casibus fortuitis non tenetur renunciare casibus fortuitis maximis, & insolitis, in consilio 15. pag. 168. & in cons. 177. nu. 50. uol. 1. 15
- 3 Renunciare, & cedens iuribus sibi in re, cuius possessione fuit spoliatus, competentibus, non potest amplius possessorem restituere, nec etiam petitorio ad rem illam agere, in cons. lix. nu. 12. 673
- Maximè si renunciat, & cessio facta fuit coram cōsanguineis, uel iore loci suam auctoritatem interponente, ibid. nu. 13. & 14.
- 3 Renunciare iuribus, & rebus sibi competentibus non potest ad ea amplius regressum habere, in cons. lvi. nu. 31. 674
- De filia renunciantē hereditati paternæ uideas in uerb. filia.
- 1 RENUNCIARE an, & quomodo possit dispositioni, & solennitate, his fide transac in cons. 37. nu. 18. 1. 21. & in cons. 177. nu. 7. 109
- Reliqua plenius uideas in uerb. dispositio, & in uerb. lex.
- 1 Renunciatur solum iuri iam acquisito, uel debito, nō autem iurispotendum competit, nec debetur, in cons. 38. nu. 11. 123
- 2 Renunciari non posse iuri de futuro quomodo intelligatur, in cons. 170. nu. 33. 170
- 1 Renunciari non potest insinuationi donationis, in cons. lvi. nu. 3. 674
- Reliqua uideas in uerb. insinuatio.
- 3 Renunciari primo actui in iudicialibus per actum illi contrarium in cons. lvi. nu. 13. 674
- 1 Renunciari cum iuramento potest legi prohibitiuæ utilitati subiectum prouident, in cons. 177. nu. 16. 109
- 1 Renunciari simplici consensu partium etiam abique iuramento legi fundatæ principaliter super utilitate priuata, & secundariæ per publicam, ibid. nu. 17. 109
- 3 Renunciari non potest statuto, & legi præceptum continent, in consilio xciii. nu. 5. 109
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 10.
- 3 Renunciari an, & quando possit dispositioni legis, uel statuti præiudicet, & negatur, ibid. nu. 10.
- Renunciari an, & quando possit statuto, uideas in uerb. statutum.
- 1 Renunciari non potest dolo ex proposito, in cons. 177. nu. 54. 108
- Reliqua uideas in uerb. dolo.
- 1 Renunciari potest allegationi ignorantie, in cons. cii. nu. 8. 425
- 1 Renunciari non potest beneficio legis in pacto legis commissario, uel illi simili in pignori appposito, in cons. ciiii. nu. 12. 426
- 3 Renunciari potest uenditioni rei intentatæ ad possessionem recipiendam, & postea agi interdicto possessorio, in consilio xxxviii. numero 17. 109
- 3 Renunciatio appellatiōi dici non potest per eum, qui se defendendo coram aliquo iudice comparuit, in cons. 114. nu. 15. 109
- 3 Renunciatio quando dicitur exceptionibus oppositis per processum ad ulteriora, & quando non, in cons. 36. nu. 5. 109
- 1 Renunciatio, & remissum omne ius esse uideatur ex licentia, & facultate uendendi in diuisione concessa, in cons. xciii. nu. 35. 109
- 1 Renunciatio fideicommissio, uideas in uerb. fideicommissum, & uerb. fideicommissarius.
- 1 RENUNCIATIO est donatio, in cons. 187. nu. 50. 109
- Sed non proprie, in cons. xlix. numero 46. pag. 172. & in cons. lvi. numero 55. 109
- 1 Renunciatio, & pactum de non petendo differunt, & quomodo, in cons. 51. nu. 17. 109
- 1 Renunciatio in iurium operatur clausula ad habendum, tenendum, uendendum, & alienandum, iuramento concurrente, in cons. lvi. numero 34. 109
- 1 Renunciatio non prodest illi, de quo in renunciatione nulla est mentio, in cons. xcvi. nu. 5. 109
- 1 Renunciatio solum ad expressa potest, in cons. 73. nu. 18. 109
- 1 Renunciatio generalis debet intelligi, rebus sic stantibus, nec causa nona superueniente, seu renunciationis causa cessante, in cons. xcvi. nu. 12. 109
- 2 Renunciatio generalis intelligitur facta respectu iuris, quod quibet, uel habere potest, in cons. cxl. nu. 36. 109
- 2 Renunciationis uerba generalia comprehendunt omnia, quæ dicitur non continere, ibid. nu. 47. 109
- 1 Renunciatio quando ad ius de futuro, & ad illud, propter quod, renunciat, poterat dici totaliter exclusus, extendatur, in cons. cviii. nu. 12. 109
- Quid, si ultra uerba generalia, specialia, & indiuidua, quibus quoniam renunciat, & non contrariare promissis, iurauerit etiam in latius forma non contrariare, ibid. nu. 13. 109
- 1 Renunciationes, & iurium cessiones non sunt proprie contractus, sed abstractus, in cons. 176. nu. 4. 109
- 1 Comprehenduntur tamen sub statutis loquentibus de contractibus negotiis, & in illis consensum cōsanguineorum requirunt, ibid. numero 5. 109
- Et quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 6. & 51.
- 1 Renunciatio quando etiam ad incogitata trahatur, in consilio lvi. numero 3. 109

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Renunciatio iurum omnium, quæ extendatur etiam ad incogitata, si
potest, quando hoc fuit expresse, & maxime cum iuramento, ibid. nu. 8.
Renunciatio cum iuramento facta non includit casus, quos renuncia-
tio non iurata non includeret, in consilio clxxvii. nu. 25.
Renunciatio cuiuscunque iuris re, & spe competentis inducitur per
clausulam ad habendum, tenendum &c. Et tanto magis, si etiam iura
mentum fuerit appositum, in consilio clxxii. nu. 7.
Renunciatio omnibus, & quibuscunque bonis, & iuribus hereditatis
aliquis in dubio quibus, & ad quorum utilitatem facta censetur,
in consilio nu. 13.
Renunciatio geminata supplet omnem solennitatem, in consilio lvi. num.
23.
In renunciationibus iuramentum interpositum quantum operetur, re-
misit, in consilio 49. nu. 35.
Renunciatio alteri cum iuramento facta si iurans contraveniret,
absolutione prius non impetrata, tanquam periurii excluditur, nec
absolutio postea petita, & obtemperata ei prodesse, in consilio
xl. numero 5.
In renunciatione facta de omnibus iuribus, & actionibus, quæ, & quas
in hereditate alicuius quis haberet, actiones quoque personales
continentur, in consilio lvi. nu. 7.
Renunciatio a muliere facta, non servata forma, & solennitate statui,
nulla est, in consilio lxxvi. nu. 18.
Renunciatio hypothecæ rei per maritum venditæ facta à muliere
non præiudicat mulieri in aliis bonis mariti, nec quo ad mari-
tum etiam in illa re vendita, sed solum quoad emptorem, ibidem
numero 22.
Renunciatio iurum hypothecæ suæ, & fideiussio pro marito facta à
muliere ei non nocet, quando illa enormissimè læderetur, & mari-
tus alia bona non haberet, super quibus ius hypothecæ habere, & ex
quibus de dotibus suis sibi satisfieri posset, in consilio lxxviii. nu-
mero 9.
Renunciatio, seu donatio etiam iurata facta patri a filia, concurrente
fragilitate sexus, minori ætate, reverentia paternæ, ac enormissima
læsione, filie non præiudicat, quin possit illam reuocare, non obitan-
tiam etiam, & actus geminationis, ac renunciatione beneficiorum,
legitimæ legiorum, in consilio xlix. nu. 12.
Propter superuenientiam filiorum dicitur ipso iure reuocata, quam-
vis iuratum esset non contravenire etiam propter superuenientiam
filiorum, ibid. nu. 13.
Renunciatio cum iuramento facta patri a filia maiore, & legitimæ
ætatis propter dotem congruam a patre habitam, seu promissam
ualem, & seruanda est, illique nullo modo filia contravenire potest,
etiam prætextu cuiuscunque læsionis, in consilio xlix. nume-
ro 19. & 21.
Non quantitas successione, aut legitimæ renunciatur, sed solum,
utram dos data, uel promissa congrua fuerit, consideratur ad ualidi-
tatem, seu inualiditatem renunciationis, ibid. nu. 21. & 26.
Renunciatio etiam cum iuramento patri a filia facta ui, dolo, uel metu,
quod non ualeat, & rescindi possit, de quo dolo intelligatur, in consi-
lio numero 23.
Renunciatio cum iuramento patri a filia facta per uiam donationis est
omni obsequanda, non habita consideratione, an fuerit enormiter
læsione, nec in consilio 49. nu. 24.
In renunciatione facta patri a filia ob dotem datam, uel promissam
quomodo enormissima læsio consideretur, in consilio 49. nu. 26. ead.
In præsentia, & interuentus consanguineorum, & iudicis omnem
presumptionem læsionis, doli, & metus præsertim reuerentialis, & pa-
ternæ cessare facit, in consilio 49. nu. 27. & 19.
Renunciationi cum iuramento factæ patri filiam posse contraveni-
re quando procedat, & uerum sit, & quando non, in consilio xlix.
numero 6.
Renunciatio facta a filia patri cum iuramento per uiam donatio irre-
uocabiliter ualeat, & bonorum donatorum dominium in patrem tran-
sferat, ibid. nu. 29. ead.
Renunciatio facta patri a filia, quæ dotem, & alia in recompensationis
renunciatione recepit, & uocauit se tacitam, & contentam pro omni-
bus iuribus &c. cum cessione dictorum iurum patri suo facta filiis
quoque ipsius renunciantis non solum uirtute simplicis renuncia-
tionis, sed etiam uirtute successione obest, ibid. nu. 41.
Renunciatio etiam titulo donationis facta a filia in terminis. c. quæuis
de pactis in vi. propter superuenientiam filiorum non reuocatur,
ibid. nu. 44.
Renunciatio bonorum maternorum, uel paternorum facta etiam cum
iuramento a filia minore annis. xxv. in manibus patris, propter
enormissimam læsionem filie rescinditur aduersus patrem, etiam da-
ta dote filie a patre in illorum bonorum recompensationem, in con-
silio nu. 1.
Maxime, si hæc bona iam fuissent filie realiter acquisita, ibidem
numero 5.
Secus est in filia, quæ renunciationis, & donationis tempore maior,
& legitimæ ætatis fuisset, & dotem congruam habuisset, in consilio 50.
numero 15.
Idem si læsioni etiam enormissimæ expresse cum iuramento renuncia-
tæ, ibid. nu. 44.
Renunciatio successione paternæ facta a filia patri propter dotem da-
tam non ualeat, nec nocet filie, nisi addit iuramentum, in consilio 50.
numero 8. & 11.
Non ualeat etiam, si iuramentum haberetur pro non adiecto, aut quo-

quomodo esset sine effectu, ibid. nu. 12.
Renunciatio facta a filia patri de bonis paternis, & maternis hæc reci-
pit conditionem, si ipsa non fuerit enormissimè læsa, in consilio 50.
numero 17.
Nisi actioni enormissimæ fuerit expresse cum iuramento renunciatum,
ibid. nu. 48.
Renunciatio bonorum maternorum iam acquisitorum facta a filia pa-
tri capit donationem, & excedens summam quingentorum aureorum
eget infirmatione, in consilio l. nu. 23.
Et propter filios superuenientes reuocatur, ibid. nu. 24.
Fallunt hæc, si renunciatio propter dotem datam, & sic ob causam fa-
cta esset, ibid. nu. 50. & 51.
In renunciatione bonorum maternorum, aut paternorum facta à
filia patri propter dotem datam læsio consideratur respectu do-
tis datæ, & non respectu bonorum renunciatorum, in consilio 50.
numero 33.
Et quomodo in hac renunciatione læsio enormissima filia constet, in
consilio 50. nu. 18.
In renunciatione bonorum facta patri a filia locum non habet l. siun-
quam. C. de reuocan. donat. in consilio 49. nu. 44. pag. 172. & in consi-
lio 50. nu. 55.
In renunciatione locum non habet l. si unquam C. de reuocan. donat.
in consilio 51. nu. 4.
In renunciatione facta patri a filia maiore scienter de bonis iam sibi
delatis, quæ donationem sapiat, non attenditur ratio enormis, enor-
mioris, aut enormissimæ læsionis, in consilio 50. nu. 31.
Renunciatio iuris iam delatæ, sed nondum acceptatæ, & renunciatio iu-
ris nondum delatæ differunt quoad effectum reuocationis illius, in
consilio 43. nu. 11.
Renunciatio iuris agendi ad legitimam, uel eius supplementum fa-
cta à filio, uiuente patre, non potest à creditoribus filii reuocari,
seus in renunciatione post mortem patris facta, in consilio xxxiii.
numero 2.
Renunciatio facta cum iuramento à filia præsertim maiore 25. annis
de bonis, & hereditate patris an, & quomodo propter e. omen læ-
sionem excedentem dimidiam eius, quod debet potest, possit reuo-
cari, & illa non obstante, filia uel id, quod sibi ex bonis patris debe-
batur, uel saltem supplementum legitimæ petere possit, in consilio. l.
1. & 16. pag. 186. cum sequen.
Renunciationi iurata factæ à filia de hereditate paternæ non potest fi-
lia contravenire, extantibus filiis masculis, qui ex dispositione statu-
tiliam sceminam ab intestato excluderent, & ad quorum fauorem
renunciatio facta esset, in consilio 51. nu. 13. ead.
Renunciatio facta à filia, quæ est conformis dispositioni statutorum,
debet secundum statuta intelligi, & interpretari, in consilio 51. nu-
mero 14. ead.
In Renunciatione de bonis paternis facta à filia, uel sorore non requi-
ritur infirmatio, in consilio 51. nu. 18.
Renunciatio facta à filia patri, uel fratri de bonis paternis, uel maternis
non dicitur proprie donatio, nec infirmationem requirit, in consilio. lili.
numero 6.
Maxime si facta sit propter dotem datam, & aliud, & cum iuramento,
ibid. nu. 11.
Reliqua uideas in uerb. filia.
Renunciatio legitimæ cum iuramento à filio, siue filia facta uel expref-
se de legitimæ, uel simpliciter, & generaliter de omnibus bonis uali-
da est, & efficax, in consilio 49. nu. 30.
Renunciatio legitimæ expresse facta à filia etiam in uita patris ipsi fi-
lie obest, & si facta sit propter dotem congruam sibi datam, nec illam,
nec alia bona renunciata potest reperere, in consilio l. nu. 39. 180
Renunciatio generalis etiam cum iuramento ad legitimam non exten-
ditur, in consilio 93. nu. 63. 404
Renunciatio expresse legitimæ cum iuramento ualeat, etiam si aliis re-
gulariter non ualeat, ibid. nu. 64.
Reliqua uideas in uerb. legitima.
De renunciatione trebellianicæ, & falcidicæ, uideas in uerb. trebellia-
nica, & in uerb. falcidia
Renunciationi factæ à matre filii, & hæredes ex persona matris contra-
uenire non possunt, quando mater ipsa non posset, & repelleretur,
etiam si filia, uiuo patre, cui renunciavit, mortua esset, in consilio. lxxix.
numero 38. 171
Renunciatio matris mortuæ, uiuo patre, cui renunciavit, an, & quando
filiis quoque noceat, ut ipsi ex eorum persona, & iure proprio ad suc-
cessionem bonorum aut materni saltem ratione suæ legitimæ ad-
mitti, & uenire nequeant, in consilio 49. nu. 56. 163
Quid si auus maternus in testamento dictis filiis eius nepotibus ex fi-
lia præfata, quæ ei renunciavit, aliquid iure institutionis reliquit, &
uoluit id omne in legitimam ipsi debitam imputari, an supplemen-
tum legitimæ petere possint, in consilio. xlix. nu. 57. 173
Renunciatio facta per mulierem etiam hoc expresse, quod per superueni-
entiam filiorum reuocari non possit, si dolo, & læsio interue-
nerint, an, & quando filiis quoque nascituris præiudicet, in consilio 49.
numero 48. 172
Renunciatio, seu donatio facta hoc expresse, quod per superuenien-
tiam filiorum reuocari non possit, an à filiis tanquam inofficiosa
per uiam querelæ inofficiosa donationis reuocari possit, in consilio
49. num. 50. 175
Per renunciationem simplicem expresse factam quis sibi quoad fidei-
commisum futurum, & conditionale non præiudicat, in consilio 64.
numero 15. 219

Reliqua

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Reliqua de renuntiatione fideicommissi uideas in uerb. fideicommissum, & in uerb. fideicommissarius.
- 1 Renuntiatione feudi facta a patre etiam de consensu domini non nocet filiis, & descendibus, quibus feudum ex prouidentia debetur, & ad quod ipsi ut liberi sunt uocati, in consil. lxx. nu. 37. 44. & 55. pag. 286. & 287.
- 1 Idem est in feudo hereditario, quod sit antiquum a progenitoribus acquisitum, ut cello, seu transactio paterna super illo facta filius, & descendibus etiam hereditibus non nocet etiam in uita patris, si ab aliis bonis allodialibus paternis abstineant, in consil. lxx. nu. 38. 44. & 45.
- 1 Renuntiatione facta a uasallo etiam pro hereditibus suis de quibus hereditibus intelligatur, & quomodo illa uerba pro hereditibus suis sint in interpretanda, in consilio lxx. nu. 48.
- 1 Renuntiatione feudi facta a uasallis in manibus domini non solum de iure quod ipsi tunc habeant, sed etiam quod in futurum habere possent, ipsis etiam quo ad ius futurum, quod poterat quomodocunque competere, praeiudicat, in consil. lxx. nu. 50.
- 1 Et illo, cui feudum ex huiusmodi renuntiatione fuit acquisitum, decedente sine liberis, qui ad feudum admittantur, ibid. nu. 51. & 53. cad.
- 1 Renuntiatione feudi facta inter aliquos etiam per uerba praeiudicia, si unus ex illis decedat sine liberis, quis ad eius partem admittatur, in consil. lxx. nu. 53.
- 1 Renuntiatione iuris emphyteotici per iuramentum, & per clausulas praegnantias in diuisione inducitur, & quando, in consil. xciii. nu. 7. 399.
- 1 Renuntiationem successionis rei emphyteoticae operatur diuisione rei illius inter fratres facta cum iuramento de non contrahendo, maxime concurrentibus uerbis praegnantibus, in consil. xciii. nu. 32. 392.
- 1 Renuntiatione omnis, & cuiuscunque iuris super emphyteotico quomodocunque competentis, & in futurum competituri facta ab uno emphyteota in inuestitura comprehenso alteri emphyteote eadem inuestitura comprehensio acceptanti pro se, & hereditibus, qui postea decedat, nullis relictis hereditibus, qui possint in dicta emphyteotico succedere, sed solum dicto emphyteota, qui renuntiavit, superstiti, non prodest ecclesiae, ut emphyteosis ad ipsam reuertat, & deuoluta dici possit, sed emphyteota, qui renuntiavit, ad illam admitti potest, in consil. lxx. nu. 6.
- Et facta per uerba quantumcumque praegnantia renuncianti quoad ius accedendi, & ius de futuro obest solum respectu illius, qui renuntiavit, & alterius, qui inuestitura comprehensus esset, non autem respectu ecclesiae, nec alterius non uocati, neque inuestitura comprehensi in consilio xcvi. nu. 7.
- 1 Quid, si non solum per uerba praegnantia renuntiavit, sed etiam iura, & actiones cessit, & constituit illum, cui renuntiavit, procuratorem in rem suam, atque apposuit clausulam ad habendum &c. ibid. nu. 8.
- 1 Renuntiatione generalis facta in diuisione bonorum emphyteoticorum non nocet renuncianti in casu, quo is, cui fuit renuntiatum, decedat sine filiis in inuestitura comprehensis, in consil. cviii. nu. 18.
- 1 Quid, si esset apposita clausula ad habendum, tenendum, alienandum &c. & quem effectum, & quando hac clausula operetur, ibid. nu. 19.
- Et quid, si esset adiecta clausula, & promissio de euictione, ibid. nu. 20.
- 1 Renuntiatione etiam in forma lausima facta a diuidentibus bona emphyteotica ecclesiastica inter se communia non comprehendit ius, quod ex inuestitura habent, in casu, quo alter ex eis sine filiis decederet, & sic illius pars deficeret, in consilio cviii. nu. 14.
- 1 Ex renuntiatione etiam generalissima, & praegnantia facta ab uno emphyteota alteri emphyteote nullum ius domino post mortem renunciantis acquiri potest, in consilio cviii. nu. 15.
- Nec hereditibus extraneis illius, cui fuit renuntiatum, si ad eos emphyteosis sui natura ex inuestitura transire non possit ibid. nu. 16.
- Reliqua uideas, in uerb. emphyteosis.
- 3 Renuntiatione tacta praelati etiam multum grauis praeiudicat ecclesiae, quando sic fieret reditus ad ius commune, in consil. 7. nu. 22.
- Reliqua uideas in uerb. praelatus.
- 3 Renuntiatione, & cessio post publicationem facta quando, & in quibus agenti possessorio reintegranda, & restituenda obstat, & quando non, in consil. lxx. nu. 15. 16. 17.
- 1 Quid, si esset facta coram consanguineis, & superiore, ibid. nu. 17.
- 3 Renuntiatione, & cessio de bonis, rebus, & iuribus litigiosis quando ualeat, & quando non, in consil. lxx. nu. 18.
- 1 Renuntiatione exceptionis doli mali, & actionis non utiliter gestis, & non sic celebrati contractus, & aliorum iurum facta in instrumento a maiore cum iuramento, & per uerba multum praegnantia tollit remedium actionis non solum re ipsa, sed etiam ultra dimidiam iusti pretii, in consilio xlix. nu. 3. 1.
- Renuntiatione instantia, uideas in uerb. instantia.
- Renuntiatione actionis, & an, & quomodo illi possit renunciari, uideas in uerb. actio.
- Renuntiatione appellationis, uideas in uerb. appellatio.
- 3 REPARATIONIS nomen in statutis non comprehendit casum operis de nouo construendi, sed solum casum antiqui fulciendi, & mantenendi, in consil. cxli. nu. 15.
- 1 Ad reparationem pontium, & uiarum ecclesiae cum laicis conferunt, & contribunt, in consil. 3. nu. 1.
- Et an sit uerum, ibid. nu. 2. 1.
- 1 In reparatione ecclesiae quis contribuere teneatur, consuetudo ecclesiae, si qua erit, in primis est seruanda, in consil. iiii. nu. 1. & 2. pag. 9. & 10.
- Reliqua uideas in uerb. ecclesia.
- 1 Reparate cappellas, uide in uerb. cappella.
- 1 REPETERE de equitate naturali non scripta non potest habere ab in-

- testato successurus, qui ex dispositione defuncti non solum in institutionem, & legata soluere legatariis, sed de equitate legatariis, in consil. lvi. nu. 17.
- 1 Repetere tantum indebitum non potest, quando quis soluit debitorum naturaliter, sed indebitum ciuilititer, ibid. nu. 12.
- 1 Repetendi solum cui actio datur multo magis exceptio ad solvendum impediendam dabitur, in consilio clxxvii. nu. 48.
- 1 Repetitio, uel exceptio doli datur ad indebitum utroque iure per promissum, si lvi. nu. 20.
- Reliqua uideas in uerb. indebitum, in uerb. soluere, & solutio.
- 2 Repetere dos quando dicatur, in consil. xxix. nu. 12.
- 1 REPETITIO qualitatibus praecedentis non fit in sequentibus, quando qualitas non potest in sequentibus copulatae uocari uniuersum, repeti, in consil. lxx. nu. 72.
- 1 Repetitio qualitatibus ex multiplici ratione fit, in consil. 32. nu. 6.
- 1 Repetitio qualitatum omnium praecedentium fit per dictationem, in consil. xcvi. nu. 1.
- 2 Repetitio qualitatibus quando fiat, & quando non, in consil. cxlii. nu. 503. & in consilio. cxv. nu. 66. uelque in finem consilii.
- 2 Et quando non censetur facta, in consilio cxv. nu. 14. & 22. 510. & 511.
- 2 Ea non fit in dispositione onerosa, & odiosa, in consil. cxv. nu. 22.
- 2 Ea non fit, quando iuris contrarietas ex ea resisteret, in consil. cxv. nu. 240.
- 2 Et facta censetur, quando eadem persona in alia oratione, seu dictatione expresse repetitur, in consilio cxix. nu. 25.
- 1 Repetitio qualitatibus in prima persona apponitur inducit ex dicta repetitua posita inter duas personas honoratas, in consilio. cxv. nu. 546.
- 2 Repetitio qualitatibus praecedentis fit, quando recta loquutio, uel sermo non peruenit, neque fit dissonantia in genere, uel in casu, in consil. cxv. nu. 79.
- Idem, quando fieret ex uehementi coniectura mente dispositum, in consil. lxx. nu. 80.
- 2 Repetitio qualitatibus praecedentis quod fiat in sequentibus, dicitur quadam improbitate, & specialitas, quae fit in ultimis uerbis, & in quibus lata solet fieri interpretatio, & non in contrariis, in quibus stricta fit interpretatio, in consilio cxv. nu. 85.
- 2 Repetitio qualitatibus, seu conditionis uni adiecta quando in alia oratione facta censetur, & quando non, in consil. cxv. nu. 10.
- 1 Repetitio qualitatibus, & prius dicti quando per copulam & facta censetur, in consil. 18. nu. 9.
- 1 Repetitio qualitatibus praecedentis non fit, quando militat directio, in consil. 184. nu. 3.
- 1 Repetita in accessorio quando non dicatur qualitas principalis, in consil. 184. nu. 4.
- 2 Repetitiones duarum diuersarum qualitatum in una, eademque dispositione fieri non possunt, in consil. cxv. nu. 86.
- 2 Repetitio qualitatibus, aut conditionis extensionem sapit, in consil. lxx. nu. 70.
- 2 Repetita non censetur in substitutione qualitas primae dispositionis, in consil. cxv. nu. 76.
- 2 Repetita semper censetur qualitas personae in alia dispositione, quae persona simpliciter repetitur, in consil. cxiii. nu. 4.
- Et latius, ibid. nu. 11. & 17.
- Reliqua uideas in uerb. qualitas.
- 1 Repetita dici non potest qualitas haec, ab eis legitime descendentes, in concessione feudi facta pro se, & hereditibus ab eis legitime descendibus, & successoribus quibuscunque, in illis uerbis, & intentionibus quibuscunque, in consil. lxx. nu. 68.
- Et posito, illam repeti, quomodo intelligatur, ibidem nu. 71.
- 2 Repetita quando censetur qualitas masculinitatis, si in una parte testamenti de filiis simpliciter, & in alia de filiis masculis masculis, in consil. cx. nu. 27.
- 2 Repetitio masculinitatis quando fit facienda, si de liberis masculis, in una parte testamenti mentio fiat, & in alia de liberis simpliciter, in consil. cxiii. nu. 3. & 17.
- Reliqua uideas in uerb. masculinitas.
- 2 Repetitio conditionis apponitur in una substitutione, quando eadem facta in alia substitutione, in consilio xcvi. nu. 2.
- 2 Repetita quando conditio uni legato adiecta censetur in alio legato, in consil. 32. nu. 6.
- 1 Repetitio conditionis fit ex multiplici ratione, ibidem nu. 8.
- 2 In repetitione conditionis aut tota conditio, prout est scripta, repetitur, aut nullo modo repetitur, in consilio lxxiii. nu. 35.
- Reliqua uideas in uerb. conditio.
- 1 Repetitio nulla fieri dicitur, quando est rerum diuersitas, licet personarum identitas, & duae sunt orationes perfectae, in consil. 37. nu. 120.
- 2 Repetitio quando fit per aliquam dictationem repetitiuam, intelligitur facta cum omnibus qualitatibus praecedentibus, in consilio. cxv. nu. 265.
- 1 Repetitio quando non inducatur ex illis uerbis & amplius, in consil. lxx. nu. 17.
- 2 Repetitio clausulae praecedentis non fit, quando iuris contrarietas ex ea resisteret, in consil. 120. nu. 32.
- 2 Repetita in sequenti dispositione circa accessoria censetur clausula principio posita, in consil. 120. nu. 77.
- Reliqua uideas in uerb. clausula.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

etiam quando censetur pena in additione posita in fine statuti, que
 est apposta in principio illius statuti, in consil. 171. nu. 28. 639
 Namque quando in eo dicitur, idem esse seruandum, uel idem esse, ibid.
 num. 29.
 Legitima rerum tantum precedentium cum suis qualitatibus sunt
 uerba, dicta, predicta, promissa, & similia, in consilio cxxxii.
 nu. 7. 370
 Legitimae quoque sunt hae uerba, ut supra, & similia, in consilio. 115. 509
 Legitimae repetitiae an quid ueniat, an uero ex uirtute comprehensua
 propria significatione uerborum generalium, differt, in consilio. 64.
 numero 31. 263
 Legitima saltem quando possint committi, & exerceri, in consilio. 138. 526
 Legitima non potest id, quod prius fuit cum iuramento approba
 tum, in consilio. 185. nu. 3. 692
 Legitima uero testis, uideas in uerb. testis.
 Legitima hae hereditatem, & repudiatio hereditatis, uideas in uerb.
 hereditatis.
 Legitima, & incertitudo uicarij scripturam, in consilio 1. nu.
 numero xxxvi. 9
 Legitima uero ad aliquid faciendum quod tacite requiratur, sufficit,
 in consilio. 171. nu. 7. 617
 Legitima hoc uerum sit, ibid. nu. 31. & 32. 619
 Legitima incitatoria qualiter, & cui fieri debeat, in consilio. 171.
 nu. 11. 618
 Legitima incitatoria non est absque denunciazione, in consilio. 171.
 nu. 11. 617
 Legitima, & denunciazione non est necessaria in eo, qui per notorium,
 & publicam profectionem, uel aliter est certioratus, in consilio. clxxi.
 numero 1. 617
 Legitima hoc uerum sit, ibid. nu. 23. 619
 Legitima, seu denunciazione ex dispositione statuti facienda uicino, uel
 domino a uolente domum, aut rem aliam uendere dicitur incita
 toria, seu inuitatoria, in consilio. 171. nu. 10. 617
 Legitima uero uicini, seu coniuncti dicitur introducta, ibidem nu.
 numero 19. 618
 Legitima, seu protestatio incitatoria, uel inuitatoria ad aliquem actum
 necessarium non tollit ex simpliciter scientia, & noticia eius, qui debet
 requiri, nisi etiam requiratur, in consilio. 171. nu. 11. 617
 Legitima in scriptis, aut coram testibus facta ad euitandam penam re
 quiritur, quando ex pacto, uel ex statuto aliqui inter se rem commu
 nent, uel uicinas uendere tenentur sub pena, absque eo, quod expres
 se requiritur facienda sit cautum, nec ad notitiam simpliciter
 scientie sufficit, in consilio. 171. nu. 13. 618
 Legitima est necessaria, quando ea est de forma, seu substantia, nec suf
 ficit simplex scientia, & noticia, in consilio. clxxi. nu. 14. 618
 Legitima, quando lex denunciazioneem exigit, in consilio clxxi. nume
 ro 1. 617
 Legitima in quibus casibus non sit necessaria, sed simplex scientia &
 noticia sufficit, in consilio. 171. nu. 23. 619
 Legitima tacita non sufficit, quando pro forma, & substantia requiri
 tur, seu protestatio incitatoria est necessaria, ibid. nu. 32. 618
 Legitima de his etiam in uerb. denunciazione, in uerb. notificatio, & in uerb.
 protestatio.
 Legitima appellatio est generalis, in consilio. 161. nu. 20. 463
 Legitima res tam immobiles, quam mobiles, & se mouentes in consilio.
 nu. 6. 262
 Legitima appellatio maior est appellatione bonorum, in consilio. 44.
 numero 15. 182
 Legitima appellatio est latior appellatione pecuniarum, in consilio. 44. nu. 27. 183
 Legitima, & pecuniae appellatio maxime cum illo nomine quocunque con
 uentum debitorum, & sit calendaria, & chirographa, in consilio. 44.
 numero 16. 182
 Legitima etiam iura, actiones, & nomina debitorum, quae in calenda
 ria, & chirographis consistunt, in consilio. 44. nu. 29. 180
 Legitima legatum an, & quando actionem quoque ad rem ipsam comprehen
 dat, in consilio. 43. nu. 17. 180
 Legitima habere quomodo dicatur habens actionem ad rem, in consilio.
 nu. 18. 180
 Legitima habens plus habet, quam qui solam actionem ad rem habet,
 ibidem.
 Legitima simpliciter si est facta mentio, intelligitur de re tota, & non de
 parte, in consilio. clxi. nu. 27. 608
 Legitima res appellatio comprehenditur res, quae est communis inter
 plures pro diuisio, uel diuisio, & magis proprie pro diuisio, in consilio.
 196. nu. 13. 745
 Legitima separatis existentibus quoad significatum, quoad uocem, & cor
 pora, una alteri non cedit, nec ex una ad aliam inferitur, in consilio. 51.
 numero 1. 199
 Legitima declaratur, ibid. nu. 7. 201
 Legitima res, uel que futura est sua, pactum, quod sibi placet, quis iniungere
 potest, in consilio. xlii. nu. 9. 191
 Legitima sua quilibet licite facit id, quod sibi prodest, etiam si alteri noce
 ret, & quomodo, in consilio cxxxix. numero 3. & 24. ubi id decla
 rat. pag. 391. & 392.
 Legitima obligata, seu hypotheca ecclesiae pro solutione canonis, uel cen
 sas dicitur potius censualis ecclesiae, quam emphyteutica, in consilio. 49.
 numero 28. 163
 Legitima non potest contractus ueniens accessorie ad contra

ctum principalem ex pacto in eo apposto, quando contractus prin
 cipalis ualeat, nec rescindi potest, in consilio. 145. nu. 10. 549
 Rescindendi uenditionem, seu contractum ob laesionem remedium, ui
 deas in uerb. remedium, & in uerb. lex.
 Super rescissione contractus iurati sententia ferri non potest, nisi prius
 relaxatio, seu absolutio a iuramento fuerit impetrata, nec sola habi
 litatio absque causae cognitione, partisque citatione sufficit, in consilio.
 104. nu. 16. 582
 Rescriptis intentio declaratur ex clausulis precedentibus, ac
 etiam subsequentibus, in consilio. li. nu. 24. 168
 Rescriptum, & statutum xquiparantur, in consilio. 7. nu. 8. 15
 Rescriptum non potest per procuratorem impetrari absque mandato
 speciali, & indiuiduo, in consilio. xxv. nu. 8. 83
 Rescripta a priuilegijs differunt, & quomodo, in consilio clxix. nu.
 numero 1. 435
 Rescripti forma, & conditio debet uere, proprie, & specificae adimpleri,
 alioquin rescriptum nullum potest habere effectum, in consilio. clxxvi.
 numero 9. 507
 Rescriptum, & mandatum principis contentiosum sub certa forma debet
 ad unguem, & specificae obseruari in consilio. cxxii. nu. 61. 598
 Rescripti forma ad unguem obseruanda, in consilio. i. nu. 25. 6
 Rescripti forma non seruata, omne id, quod illius uirtute factum fuit,
 nullum est, & inuolidum, in consilio. 88. nu. 6. 367
 Rescriptum impetrans omnia in rescripto contenta faceret, in consilio. xix.
 numero 22. 61
 Rescripti uerba enunciativa quando probent, & quando non, in consilio.
 170. nu. 3. usque ad nu. 7. 131
 In rescripto, & supplicatione uerba, ut asseritur, simpliciter, & imperio
 naliter prolata ad partem aduersam, & non ad supplicantem referuntur,
 in consilio. i. nu. 9. 4
 In rescriptis, & precibus assertio, & affirmatio idem, quod confessio
 operatur, & contra ipsum precantem probat, in consilio clxiii. nu.
 numero 1. 407
 Rescriptum fuisse impetratum contra homines aliquos non solum ut
 uniuersos, sed etiam ut singulos, & particulares ex quibus uerbis ostenditur,
 in consilio. xix. nu. 11. 59
 Rescripto impetrato contra homines tali loci quomodo citatio sit fa
 cienda, ibid. nu. 39. 63
 In rescripto personae particulares, contra quas rescriptum conceditur,
 nomine proprio necessario non exprimuntur, sed debent in processu,
 & citatione exprimi, alijs processibus, & sententia non ualere, ibid.
 numero 31. 62
 Rescriptum generale habitu tantum, & non actu, & exercicio super om
 nes illa generalitate comprehensos, aut comprehendi aptos iurisdic
 tionem tribuit, nisi nominatim, & specialiter exprimantur, ibid.
 numero 34. 62
 Et quando, & quomodo, & per quem hae expressio, ac nominatio fieri
 debeat, ibid. nu. 35.
 Rescriptum impetratum contra homines diocesanos non comprehen
 dit homines ciuitatis, in consilio. 148. nu. 1. 313
 Rescriptum impetratum super una re non trahitur ad aliam quoquo
 modo diuersam etiam connexam, & uni potestati subiectam, ibid.
 Rescriptum extenditur solum ad id, in quo uerba illius uere, & specificae
 possunt uerificari, etiam si eadem eundem nominis, in consilio. 148. nu.
 numero 4. 433
 Rescriptorum uerba sunt proprie intelligenda, in consilio lxxxviii.
 numero 21. 374
 Rescripta non sunt cauillanda, & cauillando quae pena committatur,
 in consilio. 12. nu. 22. 78
 Rescriptum semper in dubio intelligendum, ut minus laedat, & commu
 niter proferat, ibid. nu. 23. 78
 Rescripta in terminis iuris concessa semper debent intelligi, ut aliquid
 ultra ius commune adant, in consilio. 44. nu. 26. 410
 Rescripta contentiosa sui naturae sunt stricti iuris, & stricte interpretan
 da, ut minus quam possit, laedant ius commune, in consilio 107. nu.
 numero 60. 598
 Rescripta ad lites sunt stricti iuris, & in eis stricta sit interpretatio, in
 consilio. 112. nu. 6. pag. 326 & in consilio. 22. nu. 30. 78
 In rescriptis multa ex iuris dispositione seruanda essent, quae hodie non
 sunt in usu, in consilio. 144. nu. 64. 414
 Rescriptum ad lites est stricti iuris, & semper etiam peruertendo ordi
 nem in eo positum intelligitur, & interpretatur secundum ius com
 mune, & ad ius commune reducitur, in consilio. cl. nu. 23. 562
 Rescriptum impetrans debet narrare, super quibus rescriptum fundatur,
 probare uera esse, si illorum falsitas opponatur, alijs obtinere non
 possit, in consilio. 2. nu. 12. pag. 8. & in consilio. 144. nu. 7. 408
 In rescriptis semper clausula, si preces ueritate nitantur, de iure canonici
 co subintelligitur, secus de iure ciuili, in consilio. 88. nu. 31. 369
 Rescriptum, in quo scienter, malitiose, & fraudulenter fuit tacita
 ueritas falsitas expressa, est nullius roboris, & rescriptum ip
 sum, omniaque inde sequuta ipso iure corruunt, in consilio 50. nu.
 numero 66. 182
 Rescriptum ratione contrarietatis dicitur nullum, in consilio 1. nu.
 numero 1. 3
 Rescriptum nouae commissionis dicitur subrepticium, & nullum si in
 eo mentio de processu agitato, totoque eius tenore non fiat, in consilio.
 1. numero 2. 62
 Et an sufficiat in genere, & simpliciter de processu causae, & de princi
 palibus actis, seu articulis, & non de omnibus mentionem fieri, ibi
 dem numero 10. 4

Et quare

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Ex quare de processu causæ coram alio facto sit facienda mentio, ibid. nu. 11.
- 3 Rescriptum secundum, in quo noui iudices dantur, de primo mentionem faciens, primos iudices, primumque rescriptum reuocat, in consil. 2. nu. 1.
- 3 Rescriptum secundum non tollit primum, nisi apposita sit clausula non obstantibus, uel nisi in eo de primo sit facta mentio, in consil. 7. nu. 7. 15
- 3 Rescriptum secundum a parte impetratum nulla facta mentione de approbatione primi rescripti, & de processu in causa secundum formam primi rescripti facto, est nullum, in consil. 36. nu. 8. 119
- Et an clausula statum causæ, &c. sufficiat, ibid. nu. 10.
- 3 Rescriptum secundum etiam apostolicum impetratum non facta mentione de primo, uel tacito, quod primum fuerit communi consensu partium impetratum, non ualet, & ex primo solum est procedendum, in consilio 85. nu. 15
- Quid si diuersa rescripta ab eodem, super eodem, ad eodem, uel diuersos iudices impetrentur, ibid. nu. 16
- 3 In rescripto secundo non solum est facienda mentio de primo super eodem impetrato, sed etiam de processu facto uigore primi, in consil. 85. nu. 19.
- 3 Rescriptum gratiosum ipso iure ex subreptione, & obreptione uitatur, secus est in rescripto ad lites, in consil. exliiii. nu. 2.
- Et quid si rescriptum plures gratias continet, in consil. exliiii. nu. 3. ead.
- 3 Rescriptum non modo gratiosum, sed etiam ad lites est ipso iure in totum nullum ex taciturnitate ueritatis, aut expressione falsitatis scienter facta, in consil. exliiii. nu. 4. & 10.
- 3 Rescriptum in graue alterius praiudicium concessum requirit specialem mentionem iuris alterius, & aliter concessum etiam ex certa scientia non nocet, ibid. nu. 14.
- 3 Rescriptum ex falsa grammatica uitatur, in consil. exliiii. nu. 61. 413
- 3 Rescriptum uitatur propter falsam demonstrationem, præsertim quando de præiudicio tractaretur, in consil. exliiii. nu. 5.
- 3 Rescriptum concessum a principe male informato censetur subrepticium, & non ualet, in consil. exlix. nu. 8
- 3 Rescriptum non faciens mentionem de sententia, seu laudo, quod in re iudicam transiit per lapsum fatalium, non ualet, nec iurisdictionem tribuit, in consil. 6. nu. 2.
- 3 Rescriptum delegatorum causæ appellationis non faciens mentionem de lapsu primorum fatalium, propter quem appellatio sit deserta, an sit subrepticium, in consil. 6. nu. 5. & 8.
- 3 In rescripto quando de processu coram alio facto sit facienda mentio, & quando non, in consil. 6. nu. 10.
- 3 Rescriptum est subrepticium, & iurisdictionem non tribuit, quando in eo non est facta mentio de pendentia litis, illiusque processu coram alio iudice facto, in consil. exvii. nu. 3.
- 3 Rescriptum præcise mandans, quod amoto quocunque detentatore, uel possessore quis admittatur, non est contra ueros, & iustos possessores, & ius in re habentes executioni mandandum, nisi post secundam principis iussione, in consil. exviii. nu. 17
- Et rescriptum huiusmodi redditur suspectum, ibid. nu. 18.
- 3 Rescriptum principis ab omni ratione naturali deuians impetrans redditur suspectus de falso, nec illud est exequendum, nisi secunda principis iussione expectata, in consil. 148. nu. 19
- 3 Rescriptum præcipientis aliquid præcise fieri absque causæ cognitione, & parte non citata non ualet, ibid. nu. 20.
- 3 Rescripti tenor debet in citatione exprimi, in consil. lxvii. nu. 2. & quando, ibid. nu. 9.
- 3 Rescriptum generale præcedens tollitur per sequens speciale, in consil. exlix. nu. 2.
- 3 Rescriptum sequens etiam speciale non derogat privilegio contra, uel præter ius concessio, ibid. nu. 4.
- Nec clausula generalis non obstantibus in rescripto apposita sufficeret, quando tertio in iure sibi quesito præiudicaretur, ibid. nu. 5.
- 2 In rescriptis quæ sit uirtus clausulæ derogatoria, in consil. clxxv. nu. 10. 757
- 3 In rescripto clausula generalis non obstantibus apposita sub quacunque forma nihil operatur, in materia, & super re prohibita per rescriptum impetrati, sed de dispositione talem impetrationem prohibente specialis, & indiuidua mentio fieri debet, in consil. 1. nu. 11.
- 3 Rescripti sola præsentatio, & admissio, ac citationis commissio ita iudicis iurisdictionem perpetuare dicitur, quod morte delegantis non expirat, in consil. 1. nu. 14.
- 3 Rescripti sola præsentatio iurisdictionem non perpetuat, in consilio 3. nu. 1.
- 3 Post rescripti præsentationem quomodo iurisdictionis iudicis per simplicem citationis commissionem perpetuari dicitur in consil. 3. nu. 2. ead.
- 3 Rescriptum ab aduersario impetratum efficitur commune, & si ius iniquum contineat, contra impetrantem retorquetur, maxime si illo sit usus, in consil. 22. nu. 21
- 3 In rescripto si mandatur, quod constituto de preemptione instantiæ iudex aduersus eius lapsum restituatur, & si constituerit illam non esse peremptam, in causa, & super negotio principali procedat, non est necessario pronuntiandum super preemptione, uel non preemptione instantiæ ante, quam super negotio principali procedatur, in consil. 1. nu. 16.
- 3 Rescripta, sicut leges ad præterita non trahuntur, in consil. 22. nu. 26. 78
- 3 Rescripta gratiosa dicuntur leges priuæ, in consil. 21. nu. 27. ead.
- 1 Rescripta contra ius elicta sunt ab omnibus iudicibus reseruanda, quæ ex iis alteri posset graue praiudicium inferri, in consil. l. nu. 67. 182
- Et tunc partis citatio requiritur, ibid. nu. 69

- 1 Rescriptum ablationis a iuramento, quod filia bona sua pater propter dotem renuncians præstitit, est contra ius canonicum, & quædam in consil. l. nu. 68
- 1 Rescriptum, quod quis a iuramento absoluat, patet non citata causa, & privilegium continet, in consil. l. nu. 71.
- 1 Rescriptum etiam principis, in quo partis citatio fuisse sub iura, non ualet, quando de magno ipsius partis præiudicio agitur, ibid. nu. 71. ead.
- 1 In rescripto, uel supplicatione si plura petantur, & princeps simpliciter petitioni annuens dicat, concedimus, absque expressione petentium, quando omnia petita censentur concessa, & quando non, in consil. lxxix. nu. 12
- 3 In rescriptis clausula, prout in beneficalibus, & secundum saluam palatii apostolici, quomodo intelligatur, in consil. l. nu. 6.
- 3 In rescripto clausula, statum causæ &c. an, & quando derogant, uel mentionem specialissimam operentur, in consil. 36. nu. 10.
- 3 Rescripti uerba, ut ius est, & iustitiam faciat, quid operentur, in consil. 74. nu. 14. & 15.
- 3 Rescripta ad lites sunt stricti iuris, & in eis extensioni locus non datur, in consil. 22. nu. 30.
- 3 Rescriptum in causa ciuili principali obtentum extenditur ad saluam attestatorum, uel instrumentorum saluam incidentem, ibid. nu. 32.
- 3 In rescripto est attendenda conclusio, & non narratio, in consil. 136.
- 3 Rescriptum dicitur approbati, quando illius uigore, & secundum formam coram iudice proceditur, in consil. 36. nu. 9.
- 3 Rescripto impetrato quis dicitur renunciasse litigando super rescripto, in consil. 85. nu. 17
- 3 Rescriptum impetranti incumbit onus probandi posita in rescripto per quibus illud fundatum fuit, in consil. exliiii. nu. 7.
- 3 Rescriptum, seu mandatum contentiosum principis ad generalem causam solum super negotiis, & causis præteritis, uel præsentibus, attento tempore date, potestatem cognoscendi tribuit, in consil. nu. 62
- 3 In rescriptis semper attendendum tempus datæ, uel præsentis, ibid. nu. 57.
- 3 Rescriptum poenale non est extendendum, ibid. nu. 58.
- 3 In rescripto faciente mentionem de appellatione a sententia, sententia definitiua non comprehenditur appellatio emanata, nec fide appellans potest coram illo iudice committariis tractari, in consil. lxxii. nu. 7.
- 3 Rescriptum derogatorium iuris alterius debet habere clausulam obstantem, in consil. 144. nu. 62.
- 3 Rescriptum, & privilegium in filo, sigillo, & subscriptione definitum non facit, in consil. 144. nu. 59.
- 3 Rescripta imperialia solent in prima, non autem in tertia peremptoria, & contra stilum concessa presumuntur non emanasse a imperiali, ibid. nu. 60.
- 3 Rescripta a principe concessi occasione quis non citatus, & cognitione causæ non debet iure suo, & sua possessione, uel quacunque, in consil. 146. nu. 55. & 57.
- 3 Rescripta a principe concessi auctoritate prohibentur, turbantur, & datus de facto absque citatione, & uia iudiciaria uti re sua, & ius aut sua possessione, uel quasi, quo remedio contra impetrum turbantes, & prohibentes, & contra ea quæ in præiudicium iurum facta fuerunt, agere possint, in consil. 146. nu. 61. uel in consil. 146. nu. 61.
- Et turbans, ac priuans hoc modo priuatur omni iure suo, & communi sui rescripti, & priuatur est ante omnia restituendus, ibid. nu. 62.
- 2 RESERuATIO non est prouisio rei, seu dispositio, sed potestas iuris sui retentio, in consil. 140. nu. 43.
- 2 RESERuATIO bonorum materiarum facta filiis, uiuente patre, habetur ad proprietatem, & non quoad usumfructum intelligitur, in consil. 140. nu. 5.
- Contra, si ipsi hereditatem paternam renunciant, reseruando sibi communi, ibid. nu. 18.
- 1 RESERuATIO in ususfructus in donationem quid operetur, in consil. 38. & in consil. 19. nu. 1. & 8.
- 1 Et quid si illam pactum constituti esset adiectum, in consil. 39. nu. 2. & 93. & in consil. lxx. nu. 5.
- Reliqua uideas in uerb. ususfructus.
- 1 RESERuATIO nominis, loci, & stalli in choro in canonicam alterationem ius canonici consensu a sede apostolica alteri facta quid operetur, in consil. 3. nu. 4.
- 3 RESERuATIO iurium quod operetur, in consil. 146. nu. 66.
- 3 Ea intelligitur facta solum de competentibus, & habetur peremptoria de illis expresse mentio facta fuisse, quando aliqua tantum reterent, in consil. 2. nu. 10.
- 3 RESERuATIO exceptis in aliqua admissione per iudicem facta, & quomodo is, ad cuius fauorem reseruata fuerant, illis non possit, in consil. xci. nu. 16.
- Et quis illa clausula, saluis exceptis, importet, & quomodo intelligatur, ibid. nu. 17.
- 3 RESIDENTIA super non residentia consuetudinem tollendi priuilegium solum sine capitulo statuere potest, quando ecclesia immunitatem gerit, in consil. 7. nu. 16.
- 3 RESIDENTIA appellatione totum continetur, in consil. exliiii. nu. 11. & in consil. 192. nu. 2. uol. 1.
- 2 Quando de patre alter non fuit prouisum, in consilio. lxxv. nu. 53.

Index Confiliorum

nona fua parti
 re, & quatuor
 non citra quatuor
 uiffet fabrum
 agitur, ibidem
 princeps fimpliciter
 neffione pccatorum
 ando non, in conf.
 cundum filium
 ci. n. 6. 4
 ando derogatio
 13. 6. 3
 oportetur, in conf.
 ius locus non dicitur
 extenditur ad aliorum
 orum incidentia
 tio, in conf. 14. 3
 re, & fecundum
 u. 9. 139
 ando fupra 139
 ofita in redemptio
 17. 10. 1
 itis, ut ad pccatores
 tribuit, in conf.
 uel pccatorum
 18. 10. 1
 a fententia, fententia
 orum emanant,
 filiarum totius, in
 bere elafique
 fcriptione definit
 in tertipartem
 emanantia
 citatur, & ad
 uonem, ut quatuor
 adit
 us, turbant, per
 a uti res, & ad
 tra impeditur, mo
 uendi cum fententia
 uon in fi. c. 10. 1
 re fua, & commu
 nitate, ibidem
 17. 10. 1
 17. 10. 1
 ente parte, folu
 intelligitur, ibidem
 quando filii
 16. 10. 1
 cefer, conf. 19. 139
 in conf. 19. 139
 ueniente aliorum
 facta quid quon
 16. 10. 1
 ab eorum pccatores
 quia tantum temp
 iudicem facta
 uon, illius n. 6. 3
 omodo illius
 tollens pccatores
 cefia minuitur
 in. ex. n. 139
 confilio, ibidem
 16. 10. 1

non refectio eius, quod fibi debeatur, fi creditor fateatur fibi debere de
 re, totum aliud foluunt prafumitur, in conf. ex. n. 1. 724
 REINSTRIT 1 impune fi data fit potestas, quomodo intelligitur, in
 conf. xlvii. n. 13. 432
 REINSTRIT 2 iudicata fuit negotium, iuraque competentia tollit, in conf. 32. 147
 n. 18
 REINSTRIT 3 ius, & rem haberi pro ueritate, ac facit, ut exceptio incapacita
 tis, illegitimitatis illius, qui fententiam pro fe habuit, amplius o
 bicio nequeat, in conf. cxvii. n. 10. 504
 REINSTRIT 4 iudicata refultat ius, & prafumptio iuris, & de iure, contra quam
 probatur in contrarium non admittitur, in conf. cxvii. n. 12. 384
 REINSTRIT 5 iudicata exceptio obstat uolenti agere in alio iudicio, & coram
 alio iudice contra remedium contra eadem perfonas, & ex eadem cau
 fa, in conf. cxviii. n. 2. 31
 REINSTRIT 6 oportet opponi non folum ad merita, fed etiam ad proceffum caufae,
 ibid. n. 3
 REINSTRIT 7 iudicata contra unum ex heredibus, feu fideicommissariis lata, alii
 heredes, fi fideicommissarius, qui effe de comprehenfis in testamen
 to, ex eadem caufa iure proprio ageret, non nocet, & quomodo
 hoc fit uerum, declaratur, in conf. cxi. n. 41 440
 REINSTRIT 8 iudicata contra unum exceptio ut alteri quoque obftit, quod requi
 ritur, in conf. cxi. n. 42 441
 REINSTRIT 9 iudicata inter aliquos quando aliis etiam nocet, in confilio 137. 387
 n. 16
 REINSTRIT 10 iudicata, & confefio equiparantur in eo, quod alii, quibus praei
 udicium, poffunt contrahere, in conf. cxi. n. 9. 569
 REINSTRIT 11 SOLUTIVIT 12 ius pignoris, & accipiens, refoluto iure pignoran
 tis, fidei pignoris, in conf. 46. n. 1. 156
 REINSTRIT 13 hoc fit uerum, & quando, ibid. n. 23. & 24. 160
 REINSTRIT 14 ius pignoris, & omne aliud grauamen in re per debitorem,
 feu emptorem impofitum, quando res ad autorem, feu uenditorem
 de neceffitate, uel ex facto uoluntario debitoris, feu emptoris ad hoc
 directe non ordinato reuerfa fuit, in conf. xli. n. 2. 156
 REINSTRIT 15 Quia factum illud effe uoluntarium, & ad hoc ordinatum, & quo
 modo tale factum dicitur, ibid. n. 2. & 26. 160
 REINSTRIT 16 QONSTO 17 qualificata, & condicionalis ad fimplicem interrogatio
 nem precedentem facta respondentem non obligat, in conf. lxxi. n. 221
 n. 18
 REINSTRIT 18 fententia a minoribus cum auctoritate curatoris fieri debet, alius nō
 nocet minoribus, qui in integrum reftitui potest, maxime fi fentē
 tiam, in conf. lxxi. n. 20 ead.
 REINSTRIT 19 fententiones fimpliciter factae femper in dubio debent intelligi fecun
 dum formam, & tenorem interrogationum, in conf. clx. n. 3. 695
 REINSTRIT 20 REINSTRIT 21 REINSTRIT 22 REINSTRIT 23 REINSTRIT 24 REINSTRIT 25
 REINSTRIT 26 REINSTRIT 27 REINSTRIT 28 REINSTRIT 29 REINSTRIT 30
 REINSTRIT 31 REINSTRIT 32 REINSTRIT 33 REINSTRIT 34 REINSTRIT 35
 REINSTRIT 36 REINSTRIT 37 REINSTRIT 38 REINSTRIT 39 REINSTRIT 40
 REINSTRIT 41 REINSTRIT 42 REINSTRIT 43 REINSTRIT 44 REINSTRIT 45
 REINSTRIT 46 REINSTRIT 47 REINSTRIT 48 REINSTRIT 49 REINSTRIT 50
 REINSTRIT 51 REINSTRIT 52 REINSTRIT 53 REINSTRIT 54 REINSTRIT 55
 REINSTRIT 56 REINSTRIT 57 REINSTRIT 58 REINSTRIT 59 REINSTRIT 60
 REINSTRIT 61 REINSTRIT 62 REINSTRIT 63 REINSTRIT 64 REINSTRIT 65
 REINSTRIT 66 REINSTRIT 67 REINSTRIT 68 REINSTRIT 69 REINSTRIT 70
 REINSTRIT 71 REINSTRIT 72 REINSTRIT 73 REINSTRIT 74 REINSTRIT 75
 REINSTRIT 76 REINSTRIT 77 REINSTRIT 78 REINSTRIT 79 REINSTRIT 80
 REINSTRIT 81 REINSTRIT 82 REINSTRIT 83 REINSTRIT 84 REINSTRIT 85
 REINSTRIT 86 REINSTRIT 87 REINSTRIT 88 REINSTRIT 89 REINSTRIT 90
 REINSTRIT 91 REINSTRIT 92 REINSTRIT 93 REINSTRIT 94 REINSTRIT 95
 REINSTRIT 96 REINSTRIT 97 REINSTRIT 98 REINSTRIT 99 REINSTRIT 100

Augustini Beroij.

delatam adire, in confi. xxv. nu. 16. 13

2 Reftituitur heres minor aduerfus non confectionem inuentarii, in confi. 37. nu. 7. 167

3 Reftituuntur minores, & ignorantes aduerfus prefcriptionem, in confi. xv. nu. 27. 41

Et quando hoc fit uerum, ibid. nu. 48. 43

3 Reftitui an debeat minor ratione ignorantie ex claufula illa, fi qua mihi iufta caufa uidebitur, aduerfus prefcriptionem conuentionalem contra defunctum inchoatam, in confi. cxxi. nume. 3. 5. 10. & 11. 345. & 346.

3 Reftitui heres minor potest ratione ignorantie ex claufula, fi qua mihi iufta caufa, aduerfus penam, que hereditate iacente ex promiffione defuncti commiffa fuit, in confi. cxxii. nu. 2. 348

Et quare, ibid. nu. 17. 350

3 Reftitui debet heres minor ratione ignorantie ex claufula, fi qua mihi iufta caufa uidebitur, aduerfus folutionem, & alia per omni fua, que ex pacto, & contra defuncti facere debebat, & confequenter aduerfus omnia ex hac omiffione fequuta, in confi. cxxii. num. 1. 343

Et quando hoc fit uerum, ibid. nu. 16. 350

3 Reftitui quando poffit heres minor ex capite ignorantie ex claufula illa, fi qua mihi iufta caufa, aduerfus id, quod ex facto facti proceffit, & quando non, in confi. cxxiii. nu. 6. & 7. 348. cum feq.

3 Reftitui non potest minor ex capite ignorantie, quando eius tutor, uel tutor fciuit, in confi. cxxiii. nu. 12. & 15. 349. cum feq.

3 Reftituitur minor ratione etatis etiam aduerfus prefcriptionem longiffimi temporis, in confi. lvi. nu. 45. 186

Et an aduerfus prefcriptionem xl. annorum, ibid. nu. 47.

3 Reftituitur minor facilius, & maiori equitate ratione etatis, quam maior ex claufula illa generalis, fi qua mihi iufta caufa uidebitur, ratione abfentis, uel ignorantie, in confi. lvi. nu. 46. 186

3 Reftituitur minor aduerfus fententiam, que in rem iudicam tranfiuit, fi probet fe ea fuiffe enormiter laefum, in confi. cii. nu. 29. & 33. 309. cum feq.

Et an ex lapfu temporis dari ad appellandum laefio probetur, ibid. numero 31.

Reliqua uideas in uerb. minor.

3 Reftituitur heres emphyteote minor aduerfus lapfum biennii, uel triennii dari ad foluendum canonem, ratione ignorantie ex claufula, fi qua mihi iufta caufa uidebitur, & quare, in confilio cxxi. numero 15. 347

1 Reftituendus an, & quando in integrum fit ratione ignorantie, & fufficiat emphyteota, qui ob non folutionem canonis a iure fuo cecidit, in confi. cxx. nu. 22. ufque ad nu. 29. 487

Reliqua uideas in uerb. emphyteota.

1 Reftitui in integrum tanquam laefus non potest, qui de iure communi uisitur, in confi. 83. nu. 30. 354

2 Reftitui aduerfus transactionem factam super iure ad rem, & nondum delato minores non poffunt, in confi. 180. nu. 3. 1. 793

3 Reftituitur quis in integrum aduerfus prefcriptionem etiam xxx. annorum ratione iuris ignorantie, in confi. cxxi. nu. 2. 345

Secus est in prefcriptione conuentionali, ibid. nu. 5. 346

4 Ad refitueundum quem in integrum datur officium iudicis nobile, in confi. lx. nu. 6. 208

1 Reftitutus plenarie non dicitur ad gratiam receptus, in confi. 76. numero 114. 328

Et quando fecus, ibid. nu. 110. 112. & 113. 323

3 Reftitutus ex priuilegio principis, & officio iudicis nobilis super hac reftitutione agens non potest petere, nec confequi fructus perceptos ab iis, qui caufam a principe, uel fisco habuerunt, in confi. lx. numero 14. 308

Nec hoc remedio agendo potest dicere fe a poffeffione cecidiffe, & huius fe expulfum, ibid. nu. 5. 209

Nec concludere fe effe ad poffeffionem reintegrandum, ibidem numero 16.

3 Reftitutus fi fit damnatus, ille non recuperat bona a fisco, uel principes alienata, & quomodo hoc procedat, & que bona per refstitutionem recuperet, & quid de bonis tertio acquifitis, in confilio lx. num. 19. 209

3 Reftitutus ex priuilegio principis etiam de bona, quibus ob defidum fuerat priuatus, non potest agere remedio poffeffionis reintegranda ad refstitutionem bonorum una cum fructibus contra illos, qui ea ex iufto, & legitimo titulo a principe habito poffident, ibidem num. 20. 210

3 Reftituta ipfo iure cenfentur res fideicommi ffi alienata, eueniente cafu fideicommi ffi, & uendicari potest, in confi. lxxiii. nu. 33. 225

Reftituiturur remedium, in uerb. remedium.

3 RESITUTIO preffupponit exactionem, & folutionem prius factam, in confi. cccvii. nu. 63. 598

3 Reftitutio recte petitur ad ftatum priftinum, quo quis fuit iniufte priuatus, ficut ad poffeffionem, in confi. lxxvi. nu. 1. 247

3 Pro refstitutione quali poffeffionis iuris percipiendi annuum penfionem, feiue annum redditum datur etiam remedium d. reintegranda iii. q. i. in confi. lxxiii. nu. 1. 227

4 Ad refstitutionem rei ille conuenitur remedio d. c. reintegranda, qui re-pore capti iudici detinet, & poffidet, in confi. lxxiii. nu. 7. cad.

3 Reftitutionem impedit, & fpolio agentem repellit notoria defectus proprietatis exceptio, in confi. clxvii. nu. 12. 429

Et quando, ibid. nu. 13.

3 Super refstitutione, & condemnatione damnorum agi potest poffefforio

cccu.

Index Consiliorum

- recuperanda contra eum, qui spoliavit, uel cuius mandato spoliatio iuris presumptione facta censetur, in cons. cxlvii. nu. 18. 430
- 3 Restitutionem, seu reintegregationem ad possessionem petere is non potest, qui nullo modo unquam possedit, in consilio xliiii. numero 12. 137
- 3 Ad restitutionem rerum exportatarum, etiam si alienae essent, competit etiam remedium restitutorium interdicti unde ui, in cons. lvii. n. 1. 189
- Et quid ad obtinendum in eo probari debeat, ibid. nu. 3.
- 1 Restitutio ut spoliatus petere non possit, ille qui non seruata consuetudine, quae in hoc extaret, esset beneficii possessionem ingressus, contra alium postea seruata consuetudine, & canonicè ingredientem, in cons. xii. nu. 1. 44
- Reliqua de restitutione spoliati uideas in uerb. spoliare, & in uerb. spoliatus.
- 1 Restitutionem an petere possint monachi priuati prioratibus, praelaturis, & aliis officiis, quae possidebant, in cons. xxx. nu. 1. & 14. 97
- 1 Restitutio à principe facta non dicitur ad feudum iam alteri acquisitum restituere, in cons. lxxvi. nu. 109. 328
- Et quando secus, ibid. nu. 110. 112. & 113. 329
- 1 Restitutio facta delinquenti, postquam ob illius delictum feudum fuit domino ipso iure acquisitum, solum restituenti, & non illi, cui feudum fuit acquisitum praedictum, in cons. 76. nu. 109. cad.
- Et quando secus, ibid. nu. cxii. & 113. 329
- 1 Restitutio, seu reintegratio propter pacem factam ad omnia bona etiam publicata, & ad tertium ex aliquo titulo peruenta extenditur, in cons. 76. nu. 112. 329
- 1 Restitutionis plenae, & reintegratiois bonorum, ac omnium amissionum uim quando habeat receptio ad gratiam, & indulgentia à principe facta, in cons. 76. nu. 110. cad.
- 1 Restitutionis natura est, ut bona iam alteri ex titulo acquisita non recuperentur, in cons. 76. nu. 108. 328
- Et quando secus, ibid. nu. 110. 111. & 113. 329
- 3 Ex restitutionis principis ius & dominium absque alia traditione, & apprehensione possessionis acquiritur, sed non possessio bonorum praeteritum ab aliis possessorum, in cons. liii. nu. 32. 174
- 3 Restitutio facta damnatis non extenditur ad bona, quibus ipsi ex facto proprio aliunde proveniente, quam ex causa, super qua restitutio concessa fuit, priuati fuerunt, in consilio liii. numero 24. & 33. 173. & 175.
- 3 Restitutio facta damnato quid sit, & quid ex illa acquiratur, & transferatur, in cons. lx. nu. 4. 208
- Et quod remedium ad illam, & bona, ad quae fuit restitutus, consequendum competat, ibid. nu. 6. & 27. 208. & 210
- 3 Restitutio, & concessio principis alicui facta non praedictat illi, cui iam ex iusta causa esset ius acquisitum, nisi dato aliquo illi tertio in recompensationem iuris sibi quaesiti, & alias concessio, & restitutio non ualet, in cons. lx. nu. 16. 210
- 3 Ex restitutione facta à principe quale remedium oriatur ad recuperanda bona, & quomodo in ea procedatur, in cons. lx. nu. 27. 210
- 3 Per restitutionem dominium non acquiritur illico, & ipso iure, sed aperitur, & datur uia ad illud recuperandum, in consilio 60. numero 13. 208
- 3 Restitutio quando ad bona tertio acquisita trahatur, & quando non, in cons. lx. nu. 19. 209
- 3 Restitutio generalis ad bona iam alteri acquisita non extenditur, nisi expressè ad illa etiam facta fuerit, in cons. cxci. nu. 16. 541
- 3 Restitutio ad bona sibi ipso iure acquisita debet expressè, & specialiter fieri, alias ad illa facta non censetur, ibid. nu. 17. 276
- 1 Restitutio in integrum de iure datur minori, ubicunque contingit ipsum ex aliquibus gestis enormiter laedi, in consilio lxxviii. numero 80. 276
- Et ad illam obtinendam tenetur laesionem probare, & quomodo, ibidem nu. 82. 277
- 2 Per restitutionem in integrum succurritur minori enormiter laeso, in cons. xxv. nu. 30. 14
- 2 Per illam reuocatur transactio facta cum minore praetextu erroris, & ignorantiae, in cons. xxxii. nu. 40. 147
- 2 Restitutio datur minori laeso ex transactione, uel pacto etiam iurato, & illam tutores, qui iurassent non contrahente, petere possunt, ibid. nu. 41. 147
- Idem etiam, si auctoritas, & decretum superioris interuenisset, & contraclus solemniter gestus esset, ibid. nu. 42. 147
- 2 Per restitutionem in integrum minor, & ecclesia propter laesionem enormissimam quodocunque etiam post lapsum quadriennium a die finitae minoris etatis, & a die laesionis in ecclesia possunt contractui suo contrahere, in cons. 38. nu. 14. 163
- 3 Restitutio in integrum minori etiam pupillo datur aduersus praescriptionem conuentionalem contra defunctum inchoatam, & contra ipsum minorem finitam non ratione minoris etatis, sed ratione ignorantiae, & illius clausulae, si qua mihi iusta causa uidebitur, in cons. cxviii. nu. 1. 481
- 1 Restitutio non datur minori post contractum laeso aliquo casu, & non ex fragilitate, & imbecillitate ipsius, in cons. 176. nu. 66. 664
- 3 Restitutio minoribus quando concedatur, in consilio cxxi. numero 3. 345
- 3 Per restitutionem in integrum, quae minori datur ratione etatis, facilius succurritur, quam per illam, quae datur ratione absentiae, uel ignorantiae, & an prima denegata, secunda quoque sit deneganda, in cons. cxxi. nu. 10. 346
- 3 Restitutio in integrum aduersus cursum temporis ut minori, uel alteri

Augustini Beroij.

- deur ex clausula illa generali, si qua mihi iusta causa uidebitur peti requiratur, ibid. nu. 11. 430
- 3 Ad restitutionem obtinendam minor, uel alius non dicitur ex solo tempore cursu ledi, in cons. cxxi. nu. 1. 430
- 3 Restitutio in integrum aduersus praescriptionem conuentionalem an minor ratione ignorantiae petere, & obtinere ualeat, tametsi laesus ob interesse affectionis rerum, quae fuerunt suorum, & aliorum, in cons. cxxi. nu. 18. 430
- 3 Restitutio aduersus cursum temporis conuentionalis ratione ignorantiae ex clausula generali, si qua mihi iusta causa uidebitur, minori concedenda infra quantum tempus peti debet, ibidem numero 23. 430
- 3 Restitutio in integrum per minorem petita aduersus quaeque debet, & an ad eam tertius, & singularis successor citari debeat, & sit practica, quando restitutio in integrum petitur, in cons. cxviii. nu. 13. 430
- 3 Restitutio in integrum ratione minoris etatis, & ob praeterea laesionem non datur, elapso quadriennio, postquam is maior fuerit, in cons. lix. nu. 22. 430
- 3 Restitutio in integrum an detur minori aduersus lapsum temporis ad appellandum, quando is habuit tutorem, qui sit solutus, & scientiam de sententia habuit, in cons. cii. nu. 30. 430
- 2 Restitutio in integrum petenda ius minori competens ad habendum quoque illius transit, in cons. 2. nu. 32. 430
- 3 Restitutio in integrum, & remedium ordinatum si minori competat, quo remedio prius sit agendum, in cons. cxvii. nu. 10. 430
- 3 Restitutio non requiritur in minore aduersus confessionem extortam, sed solum ut de errore doceatur, in cons. cxviii. nu. 20. 430
- 1 In restitutione in integrum ratione laesionis minor, & ecclesiae, nullo tempore requiritur, in cons. cxvi. nu. 30. 430
- 1 Restitutio in integrum ratione fraudis, aut alia rationabili causa ultra quadriennium ecclesiae datur, in cons. 84. nu. 5. 430
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 21. 430
- 1 Restitutio in integrum aduersus confessionem, seu alienationem ecclesiae petenda tempore futuro prelato, & successoribus quousque incipiat, in cons. 80. nu. 12. 430
- 1 Restitutio praetextu ignorantiae, & rusticitatis aduersus confessionem datur, in cons. cxx. nu. 13. 430
- 3 Restitutio in integrum non datur ecclesiae aduersus contractum lapsum quadriennium a die celebrati contractus, in cons. cxviii. nu. 13. 430
- 2 Restitutio non datur non laeso, nec post quadriennium a die finitae minoris etatis, in cons. xxx. nu. 31. 430
- 2 Restitutio in integrum locus non est, ubicunque per remissionem ordinariam aequae, uel pinguis sit succursus petenti restitutionem, in cons. cxx. nu. 15. 430
- 3 Restitutio in integrum ex clausula generali, si qua mihi iusta causa, ratione iustae ignorantiae etiam maioribus conceditur, appaetibus, in quibus lex illam prohibet, in consilio cxxi. nu. 4. 430
- 3 Per restitutionem in integrum ex clausula, si qua mihi iusta causa uidebitur, non succurritur etiam maiori in iis casibus, in quibus minori ratione minoris etatis non succurritur, in cons. cxxi. numero 8. 430
- 3 Restitutio ex capite ignorantiae, & ex illa clausula, si qua mihi iusta causa uidebitur, non datur absque laesione, & damno restitutionem petentis, in cons. 122. nu. 9. 430
- Idem est in qualibet restitutione, ibid. nu. 10. 430
- 3 Restitutio ex capite ignorantiae infra quod tempus petatur, & quando tempus illud currere incipiat, in cons. 122. nu. 14. 430
- 3 Restitutio an propter ignorantiam detur, est magis dubium, quam propter absentiam, in cons. 56. nu. 55. 430
- 3 Restitutio qualibet siue maioribus, siue minoribus est infra quadriennium petenda, & danda, in cons. 56. nu. 48. 430
- 3 Et quando, & quomodo quadriennium illud incipit currere, patet in restitutione aduersus praescriptionem, ibidem numero 48. 430
- Et quod ignorantiam non curat, & quid de illo deduci debeat, ibidem numero 50. 430
- 3 Restitutio in integrum datur aduersus praescriptionem xxx annorum ex capite ignorantiae, & an idem sit in praescriptione 40. annorum, & maioris temporis, in cons. 56. nu. 41. 430
- 3 Restitutio non datur aduersus praescriptionem 30. annorum, petentem, quae in absentia currere coepit, & fuit finita in praesentia, in cons. 56. nu. 54. 430
- 3 Restitutio in integrum aduersus praescriptionem actionis quousque peti, & super ea pronunciari possit, & dicatur, in consilio xxxviii. numero 3. 430
- Reliqua uideas in uerb. praescriptio.
- 2 Restitutio in integrum maiori propter errorem iuris in quacunque datur, in cons. 2. nu. 44. 430
- 3 Restitutio, quae non datur defuncto, non datur etiam haeredi, in cons. lvi. nu. 51. 430
- 1 Restitutio non petitur contra statutum inducens, quod maioribus hereditatem dorem, etiam si omnia bona in dorem data essent, in cons. 4. & 13. ubi hoc declaratur. 430
- 1 Restitutio aduersus sententiam causa debet coram Papa, & peti, & non coram inferiori proponi, in cons. 31. nu. 5. 430
- Maxime quando sententia fuisset lata à delegato Papae, & peti, ibid. nu. 6. 430
- 1 Restitutio in integrum peti non potest in iudicio rei uendicantis, in cons. 39. nu. 40. 430

Aug. Beroij.

& quando uoluerit, & interim ante, quam is declaret se uelley res alte-
 ri locata fuerit, illo pacto declarante, & emente, colono stare tene-
 tur, in conf. clxiii. nu. 8. 614
 1 Retrouendū pactum factū alicui infra certum tempus, & quandoquē;
 sibi placuerit, usque ad quod tempus se exēdat, in conf. clv. nu. 9. 585
 Quid, si esset factum pactum etiam iuratum, ut quandoquēque, & omni,
 & quocunque tempore nulla p̄scriptioe obitante quis possit rem
 frangere, ibid. nu. 10.
 1 Retrouendū pactum parit actionem personalem ex empto, in conf.
 clv. nu. 9. 585
 1 Erit omni lege adimplendum, atq; seruandum, in conf. 163. nu. 3. 612
 1 Et dicitur supplere iustum pretium, ac illius pars esse, ibid. nu. 4.
 1 Retrouendū pactum afficit etiam h̄eres ad retrouendū, licet
 de h̄eredibus mentio facta non esset, & multo magis, si de illis expre-
 sum fuisset, in conf. 163. nu. 2. 611
 1 Retrouendū pactum pactum pluribus quomodo obliget ad retrouen-
 dendum uni, uel pluribus, etiam si omnes nolint redimere, ibi. nu. 9.
 1 Retrouendū pactum ad fauorem uenditoris factum est pars pretii, ius-
 tumque pretium supplet, & auget, in conf. clxix. nu. 14. 631
 1 Et continet in se merum factum, in conf. clxiii. nu. 11. 614
 3 Retrouendū pactum non est contra naturā, & substantiam contrā-
 ctus, nec simulationem contractus per se arguit, & censetur pars pre-
 tii, in conf. 112. nu. 6. 609
 1 Retrouendū pactum post certum tempus tantum infra tamen tempus
 unius mensis non sufficit ad præsensdem contractum usurarium,
 & quid aliud requiratur, in conf. 169. nu. 22. 612
 1 Retrouendū pactum, & pretii paruitas arguunt contractum simula-
 tum, & usurarium, in conf. clxv. nu. 2. 617
 Et an, quando, & quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 24. 619
 Et in conf. 169. nu. 18. 632
 1 Ex retrouendū pacto uno, & eodem, uel ex alio pacto resolutione uar-
 iis, & diuersis cōducitur, & p̄sumptiones legitime contractus fū-
 mulari, & fraudulentis, in conf. clxv. nu. 25. 619
 1 Ex retrouendū pacto quæ actio, & contra quem oriatur, in consilio
 clxiii. nu. 9. 614
 1 Ex eo singularis successor non tenetur, nec contra eum actio ex dicto
 pacto competens dirigi potest, in conf. clxiii. nu. 13. 613. & in consi-
 lio clxiii. nu. 9. 614
 1 Ex eo singularis successor non tenetur, nec contra eum actio ex dicto
 pacto competens dirigi potest, in consilio clxiii. nu. 13. 613. & in consi-
 lio clxiii. nu. 9. 614
 1 Ex retrouendū simpliciter pacto quis infra decennium, & non ultra,
 potest uelle emere, in conf. clxiii. nu. 5. 613
 1 Ex retrouendū pacto iuri acquisito non p̄scribitur, nisi spatio tri-
 ginta annorum, in consilio clxiii. nu. 5. 612
 1 Maxime quando partes in instrumento omnia, & singula perpetuo ad-
 implere, & obseruare promiserunt, & multo magis si cum iuramen-
 to, in conf. 163. nu. 7. 612
 1 Ex retrouendū pacto obligatus ad uendendum alicui non cogitur
 precise uendere, & tradere, maxime si facultatem tradendi non habet
 at, fed soluendo interesse liberatur, in conf. 164. nu. 11. 614
 1 Ex pacto de retrouendū simpliciter facto, oblato, & depositio pretio,
 non transfertur dominium ipso iure, fed nouus contractus, nouaque
 traditio requiritur, nisi dictum esset, quod oblato pretio res sit in em-
 pta, ibid. nu. 23. 616
 1 In retrouenditione faciēda ex pacto defuncti ab ipsius heredib. pupil-
 lis, & minoribus non est opus decreto superioris, in conf. 163. nu. 1. 612
 Retrouendū promissio facta per minores, uideas in uerbo Promissio,
 & in uerb. minor.
 1 R E V E R E N T I A sola paterna, uel illorum, sub quorum cura, & pote-
 estate quis uiuat, & quando inducat merum iustum ad rescindendū
 contractum, in consil. 49. nu. 8. 167
 1 Reuerentiam prelati suo subditi p̄stare tenentur, nulla temporis p̄-
 scriptioe obitante, in consil. 25. nu. 2. 83
 2 R E V E R T I uerbum est commune habens directam, & obliquam signi-
 ficationem, in consil. 66. nu. 18. 273
 1 R E V O C A B I L E sui natura efficitur irrevocabile propter iuramentū,
 in consil. 4. nu. 16. 17
 Quid, si non sui natura, fed ex conuentione, uel conditione adiecta, ef-
 fe reuocabile, ibid. nu. 50. 22
 3 Reuocabilis est consensus illius, de cuius bonis dispositio, seu conuen-
 tio per modum successionis facta fuit, & per actum contractum reuo-
 catur, in consil. 30. nu. 18. & 25. 103
 1 R E V O C A R E non potest episcopus collationem beneficii ab eo factā
 absenti, in consil. 4. nu. 44. 21
 1 Reuocare non potest h̄eres, neque p̄uenire ad p̄iudiciū illius, cui
 ex facto defuncti esset ius acquisitum, etiam si defunctus reuocare,
 & p̄uenire potuisset, in consil. 47. nu. 4. 392
 3 Reuocare contrario imperio ius cause cognitione, & absque citatione
 iudex, & superior potest id, quod alius iudex eodem modo p̄cedendo
 fecit, & multo magis quod priuatus ita fecisset, in consil. xlv. nu. 3. 419
 Et an ita reuocare cogatur, ibid. nu. 9.
 Quid, si ante, quā reuocaret, legitimi cōtradictores apparerent, ibi. nu. 10.
 1 R E V O C A R I potius ad remissionem obitante iuramento, in consil. 55. nu. 2. 22
 2 Reuocari potest confessio, & liberatio facta per testatorem ad fauorem
 alienius, nisi fuerit iurata, uel nisi testator in testamento dixerit se in
 iuste, ac etiam nisi facta esset, p̄sente illo, & ad cuius fauorem tende-
 bat, in consil. xlv. nu. 14. 189
 Reliqua uideas in uerb. confessio.
 2 Reuocanda est tunc data abique iusta causa, & quis illius reuocatio-
 nem

Index Consiliorum

- nem petere possit, quidque in hac controuersia sit querendum, in cons. 18. nu. 2. 231
- 3 Reuocari per modum nullitatis, uel attetari debet, quicquid appellatio ne etiam super incidenti pendente in illius praedictum factum fuit, in cons. 11. nu. 13. 167
- 1 Reuocari non potest, nec tanquam indebitum reperi, quando quis soluit debitum naturaliter, sed indebitum civiliter, in cons. 56. n. 12. 203
- 1 Reuocari non potest a iudice, seu exequutore in literis dato interlocutoria, uel exequutio ab eo facta, quando is interloquendo, uel exequendo fuit totaliter officio suo functus, & fuit ab illis appellatus, in cons. 12. nu. 3. 46
- 1 Reuocari sententia diffinitiva, uel habens uim diffinitiuam, a qua non fuit appellatum, non potest a iudice, qui eam tulit, ibid. nu. 4. 4
- 1 Reuocari non potest promissio pro filiabus absentibus loco maxime ex causa dotis facta, si notarius pro illis fuerit stipulatus, in cons. 37. nu. 15. 120
- 1 Reuocari non potest ante nuptias, & re integra promissum, seu mandatum dari mulieri nomine dotis futurae, aut quando nupserit, ibi. n. 16. 1
- 1 Reuocari etiam re integra non potest promissio dotis ad fauorem mulieris absentis facta, ibid. nu. 13. 112
- 1 Reuocari non potest dos iam data mulieri, neque illi praedictari absolute mulieris consensu etiam ab eo, qui dotem dedit, in cons. xlvii. nu. 1. 192
- 1 Reuocatio testamenti, seu liberatio legata alicui praesenti, & acceptanti, secus absentis, in cons. xlv. nu. 15. 189
- 1 Reuocari non potest legatum factum animo compensandi, in cons. 45. nu. 16. 100
- 3 Reuocari a principe etiam de plenitudine potestatis non potest concessum patri, & filius per uiam contractus innotuati conspectui, & filius etiam absque ratificatione acquiritur, secus in iis, quae ex gratia & privilegio concessa essent, in cons. clviii. nu. 6. & 8. 448. c. l. seq.
- 1 Reuocatio an, & penitentia an fiat tacite, uel expresse, non refert in casibus, in quibus ea de iure admittitur, in cons. 4. nu. 40. 20
- 1 Reuocationi an, & quando locus non sit in iure acquisito tertio absentis ex facto, & gesto alterius, illius nomine cum aliquo contrahente, in cons. 37. nu. 35. 110
- 2 Reuocatio testamenti, aut alterius dispositionis, quando facti, & non uerbis tantum esse dicitur, in cons. 4. nu. 12. 32
- 2 Reuocatio tenet data, & immissionis factae ex beneficio l. si. C. de edic. diu. ad. tol. petitur per officium iudicis summari, nec dicitur tunc intentari aliquid possessionis, sed est quoddam iudicium summarium & extraordinarium, in cons. lix. nu. 1. 211
- 3 Reuocatio, & derogatio per clausulas generales, attento stylo curiae, sufficit etiam in casibus, in quibus alias de iure esset facienda derogatio sub certa forma, & per clausulas speciales, & indiuiduas, in cons. 146. nu. 5. 421
- Reliqua de hoc uideas plenius in uerbis derogatio, & in uerbis clausula. Reuocatio privilegii, gratiae, concessionis, contractus, patti, cessionis, promissionis, mandati, donationis, uenditionis, renunciationis, solutionis, testamenti, legati, fideicommissi, institutionis heredis, interloquutoriae, conclusionis, praeccepti, & tenent, uideas in unoquoque uerbo.
- 3 Reus est ab obseruatione iudicis absolendus libello non bene super crimine concepto, et parte hoc non opponente, in cons. clxx. nu. 5. 485
- 3 Reus inquisitus est absolendus, non probatis qualitatibus in inquisitione praesuppositis, in cons. clxxx. nu. 23. 484. & in cons. 170. n. 6. 485
- 3 Reus de homicidio simpliciter inquisitus, & interrogatus si negauit, & postea convictus fuit, post negationem suam declarare, & probare se ad suam defensionem, aut prouocat uulnerale, & occidisse, in cons. 194. n. 2. 548
- Neque ex hoc dicitur uariis, aut sibi contrarius, ibid. nu. 3.
- 3 Et confessus iudicialiter se simpliciter occidisse potest etiam ex interuallo declarare hanc suam confessionem, quod ad sui defensionem, uel prouocatus occidit, ibid. nu. 4. 549
- 3 Reus non potest de aliis interrogari, & in quibus delictis, in cons. 175. nu. 61. & 63. 506
- Nisi in quibusdā casibus, & quid tunc requiratur, ibid. nu. 62. 64.
- 3 Pro reo ad medietatem defensionem in criminalibus quilibet potest comparere, quamuis non ad immediatam, in cons. 174. nu. 13. 498
- 3 Pro reo testes producere concernit defensionem medietatem, non autem immediatam, & necessariam, ibid. nu. 15. 498
- 3 Rei innocentia debet a iudice ex officio inquiri, ibid. nu. 3. 496
- 1 Reliqua de hoc uideas in uerbis iudex.
- 1 In duobus reis debendi, & locis mora, & culpa unius alteri nocet, in cons. 120. nu. 10. 486
- 3 Rex uilitatem regni, & subditorum suorum magis praeculis habere, & defendere debet, quam causam propriam, in cons. 18. nu. 41. 54
- 3 Rex non potest regnum suum alicui oneri, seu periculo supponere, ibi. nu. 37. 3
- 3 Reges, & principes boni pacem subditis procurare, & scandala, ac seditiones remouere debent, ibid. nu. 39. 3
- 3 Reges subiecti sunt legi, & rationi naturali, quamuis lege positua soluti dicantur, in cons. 139. nu. 19. 392
- 1 Regum, & principum proprium est donare, & erga bene meritos elargiri, ac liberalitate uti, in cons. lxxv. nu. 11. 233
- 1 Reges magis honorandi sunt, quam inferiores, in cons. 76. nu. 49. 322
- 3 Regis filii regis, ut gaudeant beneficio concessio filius regum, sed illo gaudent filii nati, postquam pater est effectus rex, in cons. clviii. n. 8. 457
- 1 Regi, a quo feudum esset concessum, plura in materia feudali specialia sunt concessa, in cons. 76. nu. 46. 321
- 3 Rex excusatur a iuramento, & iuramento, quando ex illius obseruantia per-

Augustini Beroij.

- turbatio regni, & scandala, ac damna subditis sequi possent, in cons. 18. nu. 33. 3
- 3 Reges imperii, & gladii potestatem habentes personaliter stare in iudicio non possunt, in cons. 18. n. 24. 104. 105. & 107. ubi limitat. 53. & 54.
- 3 Rex, uel princeps ad ius extra regnum uocatus si habet scandalum, ob dimisso regni, & subditorum suorum uenire non potest, citatione obdire non cogitur, & a contumacia excusatur, ibid. nu. 41.
- 3 Regis citatio propter impedimentum loci, & itineris non tunc, uel propter alia impedimenta quod non ardet etiam ad mittendum praetorem, immo nec excusatore, & sit ipso iure nulla, de consuetudine, in cons. 18. nu. 44. & 51.
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 47.
- 3 Rex citatus ad causam personaliter comparere prohibetur, in cons. 18. nu. 104.
- Quid, si a papa fuisset ad curiam in causa matrimoniali, & spirituali citatus, ibid. nu. 105.
- Et quid, si coram Imperatore, ibid. nu. 107.
- 3 In rege citato quando alia impedimenta non compendi ultra probationem legalem de non comparendo personaliter considerari, licet cum habere possint, in cons. 18. nu. 109.
- 3 Regi non licet de regno recedere, nec ipse id, quod non est consuetum, tentare potest, quando scandalum, & aliquid contra utilitatem regni, & subditorum resultare posset, etiam si iuramento suo contraxisset, ibid. nu. 111.
- 3 Regis, & fisci causa est eadem, in cons. clvi. nu. 3.
- 3 RIGOR iuris, & non aequitas seruari debet in iudiciis cum christianis, in cons. 134. nu. 21. 238
- 3 Rigori aequitas praefertur, in cons. 87. nu. 12.
- 3 Rigoris iuris omisio quando non uirrit, ibid.
- 3 RIPA: De ripa lacus, fossae, & itagui idem dicitur, quod de ripa, in cons. clx. nu. 1.
- 3 In ripis factum non dicitur factum in flumine in cons. 177. nu. 19. 109
- 3 RiVS, aut aqua si sit plurimum priuorum communis, quando molendinum in suo facere possit, in cons. 144. nu. 14. 109
- 3 Riuum aquae, aut alueum deprimit, seu alienare magis permittitur, quam mutare, & aqua de uno loco ad alium ducere, in cons. 138. nu. 1. Sed non cum praedictio habentium seruientem, aut praedictio circumstantia superiora, uel inferiora, ibid. nu. 16.
- 3 Riui cursum solum, & conseruetur quando dominus fundi mutare, sit, ibid. nu. 18.
- 3 Riuum, & canalē mutare, & aquam per alium locum ducere, an, & quomodo liceat domino, per cuius agrum aqua ducitur, & quando non, in cons. 144. nu. 19. & 20.
- 3 Riuum reficere, deprimit, & alienare etiam inuito domino, absque incommodo, & iniuria alterius, potest habens seruientem aquae ducere per agrum alicuius, ibid. nu. 21.
- 3 In rio, seu canali priuato dominus illius loci molendinum facere potest, dummodo uiciis, seu habentibus molendinum superueniat, feruus magnum incommodum non afferat, in cons. 144. nu. 31. 109
- 3 Riui, per quem aqua ducitur, dominum ab initio fuisse principalem, ibid. nu. 25.
- 3 Riuum, seu aquam deprimit, & alienare facilius permittitur, quam mutare, & de loco ad locum ducere, ibid. nu. 42.
- Sed neuium etiam domino facere licet cum praedictio habentibus, utrum ducendi aquam, aut uiciorum accoleum, & habentibus molendina, ibid. nu. 43.
- 3 Riuum, & aquam cum alterius praedictio per alium locum ducere non licet, in cons. 139. nu. 21.
- Reliqua de hac materia uideas in uerbis aqua, alueus, & flumen.
- 3 RiXAS tollere est officium iudicis, in cons. cxvi. nu. 1.
- 3 Ad rixam prouocatus etiam ab armigero non tenetur fugere, & quando, in cons. 173. nu. 47.
- 3 In rixa, & multitudine homicidii sequutum quia penna sit puniende, non appareat uere de percussore, in cons. 178. n. 26.
- 3 In rixa si plures adessent, in qua homicidium sit sequutum, & unus eis capus confiteatur his uerbis, quod a nobis fuerunt interfecti, quomodo haec confessio intelligatur, ibid. nu. 15.
- In rixa plures uulnerantes, & occidentes aliquos, uideas in uerbis plures.
- 3 ROBATA, & furti inter se differre videntur, in cons. 213. nu. 1. 609
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 10.
- 3 Robaria appellatio in statutis an comprehendat furtum, in cons. 213. nu. 1. & 10. 611. & 612. & in cons. 214. nu. 4.
- 3 Robaria qualiter assumantur, in cons. 213. nu. 10.
- 3 Robaria est furtum atrocius, & maius, in cons. 114. nu. 3.
- Et comprehendit furtum factum cum fractura hostii, & similibus, ibid.
- 3 ROGATIVS notarius, uideas in uerbis notarius.
- ROMANA curia, uideas in uerbis curia.
- 1 ROMANVS in cons. v. declaratur, in cons. clx. nu. 8.
- ROTAE decisio, uideas in uerbis decisio.
- 2 RYBRICA generalior nigro habens orationem perfectam non notatur per nigrum, sed nigrum per eam ampliatur, in cons. clx. nu. 10.
- 2 Ex rubrica uerbis orationem perfectam continentibus argumentum sumi potest, quoties nigro non adieciatur, ibid. nu. 1.
- 2 Rubrica statuti orationem perfectam continente licet arguere, in cons. 148. nu. 11.
- 1 RYTVVS in cons. 39. lib. i. male refert Oldr. in cons. clxx. nu. 15.
- 3 RYSTRITAS misera, & omnia palam habet, ideoque a muliere factum, in cons. cl. nu. 56.
- 1 Rusticitati quando succurratur, & quando non, in cons. clxx. nu. 27. & 28. 610

Index Consiliorum

Aug. Beroij.

Adhuc ratione an sit danda restitutio in integrum, uideas in uerb. restitutio.
 1. Restitutio cum iuramento promittens laborare arbitrio boni uiri, non laborando, uel uti statuta, & iura exposcent, periculum incidit, & expelli potest, in consilio cxx. nu. 3. 488
 2. Restitutio, & mulieribus etiam aduersus iuris ignorantiam succurritur, quando de damno curando tractatur, in consilio cxx. nu. 22. 487
 3. Restitutio in collectis quandoque magis grauantur, quam ciues, in consilio cl. nu. 17. 439

SACERDOS: Ex sacerdote, & muliere concubina natus est spurus, & incapax omnis successionis, & relictum illi a parentibus cui acquiritur, in consilio 163. nu. 22. 706
 Sacerdotum filii nati post sacerdotium ad successionem parentum non admittuntur, in consilio 163. nu. 46. 709
 Adhuc uideas in uerb. presbiter, & in uerb. clericus.

SACERDOTIUM: Ad sacerdotium minor quatuordecimo anno ordinari non potest, in consilio 5. nu. 5. 14
 1. Sacerdotium est in utroque foro punibile, in consilio 107. nu. 6. 594
 2. Legitimi quasi crimen est improbare factum principis ex certa scientia, in consilio 165. nu. 11. 474
 3. Sacerdotium filii clericorum in sacris constitutorum, in consilio 163. nu. 18. 706

SALARIA, & ca. quae praedecessoribus dari consueuerunt, debentur successoribus in dignitate, seu in officio, & magistratu, & consequendo in hac attendenda, in consilio 157. nu. 3. & 9. 454 cum seq.
 Salarium consuetum semper tam officiali clerico, quam cuiusque alii tenet constitutum uidetur, etiam non facta mentione salarii, nec illius quantitas, ibid. nu. 4. 454
 Salarium debetur, secundum quod ultimis temporibus datum fuit praedecessori, quando quis fuit ad officium assumptus uel simpliciter, uel cum salanis, & emolumentis solitis, & consuetis, ibid. nu. 13. & 14. 454
 Salariorum appellatione in dubio quae comprehenduntur, in consilio 157. nu. 4. 454

Defectus quando quis debet contentari, indebite exigitur id, quod ultra salarium exigitur ibid. nu. 1. 454
 Salarium appellatione continetur ius, & iurisdicatio, uel potestas sal in loco uendendi, & distribuendi, quod quandoque appellatur salarii, & quandoque salinaria, & consequenter haec nomina iuris, & loci esse dicuntur, in consilio 51. nu. 26. 204

Salarii legatum continet, & locum, ubi sal uenditur, & ius illud uendendi, ibid. nu. 27. 204
 Salinas, & Salinaria: Haec nomina quid significant, & comprehendant, in consilio 51. nu. 26. 204

SALICITVS in l. i. C. de cond. infer. declaratur, dum uoluit, quod filii possint in conditione, propter quos substituti excluduntur, uocati esse dicuntur, in consilio 80. nu. 23. 342
 Salus in l. licet C. qui pot. in pig. hab. & in l. idemq. §. si tibi ff. de cod. tit. declaratur, in consilio 46. nu. 33. 161

SALUTVS Hec uerba quid operentur, in consilio 178. nu. 15. 678
 Salutem condicendum alicui dari facere promittens debet interpellari, alio in mora non constituitur, in consilio 160. nu. 9. 460
 Nec ipse promittens tenetur offerre, ibid. nu. 11. 460

Salus conductus literis quando se committere debeat citatus ad loca non metus, & per itinera periculosa, & quando non, in consilio 18. nu. 91. & 101. 59. & 62.
 Salus conductus si haberi possit in citato ad loca non tuta, an, & quando id non comparitione excusetur, & quando secus, uideas in uerb. ciues, ubi plene.

SALVTINVS, & cognitionis ius per feminas conseruatur, in consilio 10. nu. 40. 474
 1. Salus: Sanus mentis quem esse ex quibus actibus probetur, in consilio 16. nu. 11. & 20. 213 cum seq.
 2. Sanus mentis testatorem fuisse, aut in furore quomodo probari possit, ibid. nu. 20. 224

Sanus mentis, & non furiosus quis in dubio praesumitur, ibid. nu. 21. 224
 1. Salus: quid possit apponere in testamento extendendo ad consilium sapientis, in consilio 3. nu. 4. & 23. 25. & 28.
 Sapientis consilium, uideas in uerb. consilium.

De clausula ad consilium sapientis, uideas in uerb. clausula.
 1. Sapientia maior in antiquis, & maioribus iuris praesumptione praesumitur, in consilio 71. nu. 25. 293
 2. Satisdare paratus non dicitur, qui simplici uerbo offert se satisfacturum, nisi realiter ducendo fideiuflores idoneos offerat, in consilio 196. nu. 1. 743

SATISDATIO frustra praestatur, quae praestita nihil releuat, in consilio 55. nu. 8. 201
 1. Satisfactio de iudicio fit simul iuncta cum satisfactione de iudicatu soluendo operatur id, quod simplex satisfactio de iudicio fiti per se non potest operari, in consilio 13. nu. 9. 510
 2. Satisfactio de iudicio etiam simpliciter praestita iudici incompetenti per eum, qui coram illo iudice conueniri non poterat, ipso iure non ualeat, in consilio 14. nu. 2. 36

Et iurisdictionem iudicis non sui non prorogat, ibid. nu. 9. 36
 Reliqua uideas in uerb. fideiussor, & in uerb. promissio.
 1. Satisfacere uerbum denotat distinctionem personarum, dantis uidelicet, & accipientis, adeo, quod quis sibi met satisfacere non dicitur, in consilio 102. nu. 2. 759

3. Satisfacere, & satisfieri quando dicatur, in consilio 15. nu. 15. 36
 1. Satisfacere, seu satisfactio ut genus, & ut species capitur, & quando utroque modo, in consilio 101. nu. 5. 759
 Et in dubio in contractibus accipitur in specie, ibid. nu. 6.

3. Satisfacere qui tenetur de aliqua re, uel quantitate, non liberatur dando pignora, uel fideiuflores, uel aliter cauendo, in consilio 15. nu. 13. pag. 39 & in consilio 101. nu. 1. uol. 1.
 1. Satisfieri proprie dicitur, quando quouomodo iuxta uoluntatem, & de fiderium creditoris est prouisum, in consilio 101. nu. 14. 760

1. Satisfactum quando proprie dicatur, quomodoque fuerit uoluntati creditoris satisfactum, in consilio 101. nu. 7. 759
 1. Satisfactum esse creditori non solum mediante facto alterius, & debito ris, sed ex facto solum ipsius creditoris sibi, nec soluendo, nec cauendo dici potest, ibid. nu. 8.

1. Satisfactio appellatio in contractibus quid proprie contineatur, in consilio 101. nu. 17. & 14. 759 cum seq.
 1. Satisfactio capitur ut genus, & ut species, & quando utroque modo, ibid. nu. 5.

Et in contractibus in dubio capitur in specie, ibid. nu. 6.
 3. Satisfactio, & solutio differunt, in consilio 107. nu. 27. 595
 2. Satisfactio, & solutio an censetur facta per dationem fideiuflores, uel pignoris, ibidem.

1. De satisfactione, quae fit per estimationem, intelligitur, quando haec duo nomina satisfactionem, & estimationem simul sunt copulatiue prolata, in consilio 102. nu. 3. 759
 1. Pro satisfactione debiti a mobilibus prius inchoandum esse, quam ad immobilia debitoris deueniatur, quando, & quomodo procedat, in consilio 38. nu. 33. 130

Quid, si bona essent expressè creditoris hypothecata, ibid. nu. 34.
 3. SCANDALA, ac seditiones remoueri debent a regibus, & principibus bonis, in consilio 18. nu. 30. 54
 1. Scandala sunt uitanda, in consilio 15. nu. 10. 83

3. ad scandala uitanda iudex, & superior officium suum etiam non imploratum, & sine causae cognitione, partibusque inuitis, & non uocatis interponere potest, in consilio 145. nu. 4. 418
 3. SCANDALIZARE catholicos papa nunquam intendit, in consilio 146. nu. 27. 423

3. SCARTAFACCIVM non est authenticum, & non illi, sed giornali, & libro magistro statui, in consilio 87. nu. 46. 277
 SCERLIS auctor, & tractator, uideas in uerb. auctor, & tractator.

2. SCHOLARIS extra locum suae originis in studio manens domicilium ibi non contrahit, nisi quibusdam hic enarratis concurrentibus, in consilio 60. nu. 13. 236
 3. Scholaris de proximo omnino, & de iure matriculandus habetur pro matriculato, ne impune offendi possit, stante statuto, quod offendens scholarem matriculatum certa poena puniatur, in consilio clxxv. num. 8. 513

1. SCIENTIA, praesens, & tacens nunquam ad sui praedictum consentire uidetur, in consilio 190. nu. 30. 714
 Fallit fauore dotis, ibid. nu. 35. 715
 Item fallit, ut ibid. nu. 37.

Reliqua uideas in uerb. consentire.
 1. SCIENTER, & informatus diligenter aliquid faciens non potest errorem, & lesionem enormem allegare, in consilio 49. nu. 31. 171

1. Scienter faciens, aut contrahens cum aliquo ad sui praedictum in re a se possessa sibi praedictat, in consilio 67. nu. 34. 259
 3. Scienter factum dicitur id, quod est dolose factum, in consilio clxviii. num. 5. 408

2. SCIENTIA est quid facti, & scientia unius non est scientia alterius, nec una alteram arguit, in consilio 160. nu. 5. 695
 1. Scientia, & informatio praesumitur ex eo, quod quis non contrahente iurauit, in consilio 49. nu. 33. 171

2. Scientia praesumitur ex iis, quae communiter fieri solent, in consilio clxxx. nu. 19. 589
 2. Scientia alicuius de re aliqua non probatur per publicam uocem, & famam de re illa, in consilio cii. nu. 50. 443

1. Scientia certa inferitur ex geminatione actus, in consilio 72. nu. 13. 300
 1. Scientia quomodo probari possit, in consilio clvi. nu. 1. 589
 3. Scientia in dubio non praesumitur, sed error, & ignorantia in prorogatione iudicis incompetens, in consilio 9. nu. 29. 27

Maxime in forensi, ibid. nu. 30.
 Reliqua de hoc uideas in uerb. prorogatio.
 3. Scientia ut quid facti in dubio non praesumitur, nisi probetur, in consilio 183. nu. 24. 526

1. Scientia praesumpta non sufficit ad excludendum aliquem a iure suo ob scientiam, in consilio 68. nu. 86. 277
 2. Scientia quae, & quando requiratur ad hoc, ut sententia contra unum lata alteri tertio noceat, in consilio cii. nu. 49. §. 1. & 52. 443

2. Scientia simplex absque notificatione, & intimatione quando non obstat, in consilio cii. nu. 52. 443
 2. Scientia, & patientia cum taciturnitate non sufficit, quando requiritur consensus alicuius, qui non cogitur consentire, in consilio 136. num. 6. 681

2. Scientia superueniens cum taciturnitate non pro consensu, sed pro contradictione habetur in iis, quae alicui graue possunt praedictum afferre, ibid. nu. 7. 681
 3. Scientia per famam publicam causat culpam, & non dolum, in consilio 183. num. 9. 525

3. Scientia aliter, quam per famam publicam requiritur ad imponendam poenam corporalem pro delicto, ibid. nu. 10. 525